Libellus de Natura Animalium

A fifteenth century Bestiary

Reproduced in facsimile with an
introduction by
J. I. Davis

1958
LONDON
DAWSON'S OF PALL MALL

Libellus de Natura Animalium

The *Libellus de Natura Animalium* is an early 16th century printed "natural history" text. It has been attributed to Albertus Magnus, though it is unlikely he had anything to do with it. It is most likely a composite of several earlier works, with probably the primary source being one of the versions of the Physiologus. It begins with the eagle (*Aquila tres naturas habet...*), and has 51 chapters, each with a woodcut illustration. The animals are all those typically found in the Physiologus, and similar moralizations are also found here.

The book was printed between 1508 and 1512 by Vicenzo Berruerio in Mondovi, Italy. The facsimile is of a copy that was owned by J. I. Davis.

The original text is in the public domain. According to the copyright law of most countries a faithful facsimile of a public domain work is also in the public domain, in much the same way that a photocopy of pages from a public domain book is not in itself eligible for copyright protection. This facsimile is therefore assumed to be in the public domain. The introduction by Davis, published in 1958, may still be covered by copyright and so has been omitted.

The full text is available from the Internet Archive at URL:

https://archive.org/details/libellusdenatura0000unse

This copy can be found in the Digital Text Library of the *Medieval Bestiary: Animals in the Middle Ages* website, at URL:

https://bestiary.ca/etexts/etext113632.htm

Ihesus Maria.

Libellus de Natura Animalium Perpulcre Moralizatus Ad Unumquodqz Propoſitum. Et Primo Agitur de Homine qui eſt Omnium Nobiliſſimus.

¶ Secundo de Auibus.
¶ Tertio de Quadrupedibus.
¶ Quarto de Piſcibus .
¶ Quinto de Serpentibus.

IN·TER·NATOS·MVLIERVM
NON·SVREXIT·MAIOR·IOHANNE·BATPTISTA
ERAT : IOHANNES
FVIT·HOMO·MISSVS·A·DEO·CVI : NOMEN
ECCE·AGNVS
DEI

J Ncipit Prefaciuncula.

Mpictia miſentis dei infinita poſtq̄ȝ in
principio ſuperiores mūdi partes ſplen
dentibus luminaribus adornauit. vt di
ebus ac noctibus terrā uiciſſim illuſtra-
rent: Tandem ſexta die animalia diuer
ſi generis diſſimilibꝰ qȝ formis ⁊ magna
⁊ minora vt fierent imperauit. Omnia
autem ad tria genera. ſilicet: Jumenta reptilia ⁊ beſtias
ꝓduxit. Facta autem ſunt bina ideſt diuerſi ſexus ſingula
Ex quoꝝ fetibus. ⁊ aer ⁊ terra ⁊ maria cōpleta ſunt. dedit
qȝ his deus alimenta de terra ut vſui eſſe hominibus poſ-
ſent. ⁊ alia quidē ad cibos alia vero ad veſtimētum: Sciēs
enī deus hominē per peccatū caſuꝝ in penā laboris de
dit ei iumēta que magnaꝝ ſunt viriū ꝓpterea dicta ſunt
Jumēta. Teſte lactantio. quaſi iuuamenta ad terram exco-
lendam. vt tā ad eſum q̄ȝ ad vſus neceſſarios ꝓdeſſent.
Si igitur diligētius cōſideraueris vnumquodqȝ animal ha-
bet corporis inſtrumēta virtuti anime cōpetentia. Nā leo
cū ſit animi audacis ⁊ iracondie corpus habet forte ⁊ gra
ue: in pedibus vngues, ⁊ acutiſſimos in ore dentes. Lepus
autē cū ſit timidiſſimus habet menbra leuitate nimia fu
ge aptiſſima. Homini fecit natura manus vt in eis operare
tur in quibus digiti multi ſunt ⁊ diuiſi vt per eos magna ⁊
minima poſſint retineri. Epar fecit rubeū ꝓ vt compete-
bat ſanguini: Mamillas ⁊ teſticulos ad creandum lac et
ſperma fecit albos. Hoc modo fecit oīa mēbra ꝓprijs actio
nibꝰ cōuenientia. ¶ Actioēs autē ſunt tres. s. animalis ſpiri

talis.naturalis.quib⁹ſimilia ſunt īſtrumēta corporis. In quib⁹dā aialib⁹ creata ſunt cornua ,ppter vigorem ꝛ Iuuamentum: Quedam autem debilia habent cornua nec ad vigorem nec ad pugnam ꝯueniētia: Quedaꝫ vero omnino nō habent quia natura dedit eis aliuꝫ modum vigoris et Iuuamēti.vt velocitatē eq̄s: Magnitudinē corporis Elephantis ꝛ Camelis.culmos ꝓminentes porcis. Quibuſdam poſuit vigorē in ſoleis ꝛ ideo corū capita priuauit cornibus niſi forte habeant vnum cornu ſicut Aſinus indicus.multitudo vero Ramificationis cornuū in Ceruis nocumento ſuo ꝓpinquior eſt q̄ꝫ Iuuamento: Ideo datum eſt eis aliud Iuuamentum.s.velocitas curſus. Vacca quoqꝫ ſilueſtris habet cornua declinantia ad inuicem vt ob hoc dedit ei natura aliud iuuamentum.s. ciectiōeꝫ ſtercoris longe vt ab ipſo detineatur venator. Elephas autem habet naſum longum ꝛ fortem quo vtitur loco manus in accipiendo potuꝫ et cibum ꝛ in omnibus quibus indiget eciam in eradicando arbores. Animal quoqꝫ multos habens digitos in pedibus vtitur anterioribus ſicut homo manibus.ꝛ pugnat cum eis ꝛ eijcit a ſe nocumentuꝫ. Animal vero ſoleas habens facit hoc cuꝫ poſterioribus.quoniam anteriores non ſunt ad hoc cōuenientes. In his autem a ſe inuicem animalia differunt: diferūt ꝛ ingenio.voce.cibo.ſomno.copula.ꝛ generatione.amicicia. et diſſenſione , locoꝫ origine vel habitatione.

¶ De Natura ⁊ proprietate hominis qui eſt nobiliſſimus et Altiſſimus omnium.

EAdem quippe die qua huius mundi habitatio ꝑfecta ⁊ orna-ta fuit. deus hominē eius habitatorem introducens. illum formauit de limo terre quantum ad corpus: Ad humilitatis cuſtodiā quia iā angelus ſpirituali natura purus corruerat per ſuperbiam: Omnē igitur creaturam ſenſibilem teſte Criſoſtomo. deus armatam ⁊ munitam creauit: Alios quidē veloci pedū curſu: Alios vnguibus: Alios pennis: Alios cornibus vt in ꝓlogo dictū eſt: Hominē ſolū ſic diſpoſuit ut virtus illius ſit ipſe deus. ⁊ in eo quo inferiorem eū fecit in ipſo fortiorem eſſe uoluit in ſe. vt neceſſitate infirmitatis coactus ſemꝑ neceſſe habeat dn̄m ſuū requirere. Hinc lactātius. in. 6. libro diuinarū Inſtitutionū capitulo. x. Ita inquit. deus enī qui ceteris animalibus ſapientiā nō dedit naturalibus ea munimētis ab incurſu ⁊ periculo tutiora generauit. Hominē uero quia nudū fragilēq; formauit vt eū ſapiētia potius inſtrueret dedit ei p̄ter cetera hunc pietatis affectū vt homo hominē tueatur. diligat. foueat: cōtra oīa pericula ⁊ accipiat ⁊ p̄ſtet auxilium Sūmū igitur inter ſe hominū vinculū eſt humanitas. q̄d qui diſruperit nephari⁹ ⁊ paricida extimand⁹ eſt. Nā ſi ab vno homine quē deus finxit omnes orimur certe cōſanguinei ſumus. Et ſi ab vno deo inſpirati omnes ⁊ animati ſumus. quid aliud q̄ fratres ſum⁹. hec lactantius. Itaq; ſicut ait ph̄us. nobiliſſim⁹ ⁊ altiſſimus inter omnia animalia terreſtria. eſt homo qui ſolus ratione utitꝛ ⁊ ſolus ad ymaginē ⁊ ſimilitudinē dei creat⁹ eſt. cuius etiā corporis partes formate ſunt ac diſpoite ſecūdū creationē ⁊ ſitū totius mūdi. ꝓpterq̄d homo grece dicitꝛ Microcoſmus. ideſt minor mūdus. Solus eciā inter aīalia ridet. ſolus titillationem recipit. quia coriū habet valde tenue: Unde et p̄alijs melioris eſt tactus ideoq; caro eius mollior eſt p̄ceteris. Alij uero ſenſus hebetiores ſunt in eo q̄ ī ceteris. ſolusq; multoꝝ piloꝝ eſt in capite. Caput eius pauce carnis eſt. vt melioris ſit ac ꝑfectioris ſenſus. et expluribus futuris ob hoc indiget cuſtodia capilloꝝ. Habet ⁊ pilos ſolus apud pubē. Propriū eſt ei⁹ ī ſeneccute caneſcere, inter animalia ꝓprie caluus eſt, ⁊ ſolus habet pilos in vtra

qꝫ palpebra.cetera tãtum in ſuperiori.Claudit etiã occulos plus omnibus animalibus q: tenuis eſt corij.Solus aures nõ mouet.⁊ in cõparatione ſui corporis parui oris eſt.Etiã facies homini ineſt tãtum.ceteris uero os vel roſtrum.frons autẽ alijs adeſt.ſed homini tantũ triſtitie ⁊ hilaritatis.clemẽtie ⁊ ſenectutis index Mentum quoqꝫ nulli preter hominẽ ineſt.Homini ſolum pectus latum.ceteris autẽ carinatum .In homine ſiniſtra pars ſuperior eſt quam in ceteris animalibus. Et cum ceteris cor ſit in medio.in homine declinat ad ſiniſtram.ut eam.ſ.temperet: Inter cetera animalia comparatione ſui corporis.pauci eſt ſeminis . ⁊ caudã non habens ſed ancas.ipſi quoqꝫ pedes maximi ſunt.ſed feminis tenuiores. In omni genere ſure hominum et crura carnoſa .Solus homo terreſtiũ animaliũ bipes eſt ⁊ ſolus habet caput eleuatũ.ſolusqꝫ recte ſtature vultũ verſus celũ ad parẽtẽ ſuũ tenẽs ſublimẽ. Ideo fas non eſt celeſte animal cũ terrenis in terraqꝫ ṽgẽtibus adequari.vt ait lactãtius. Hinc Ouidius in p̃mo.libro.Methamor.inquit.

Pronaqꝫ cõſpectent animalia cetera terram
Os homini ſublime dedit.celumqꝫ videre
Juſſit . ⁊ erectos ad ſidera tollere vultus.

Boetius quoqꝫ in quinto libro de conſolatiõe metro quĩto.ſic ait.

Unica gens hominũ.celſũ leuat altius cacumen.
Atqꝫ leuis recto ſtat corpore.deſpicitqꝫ terras.
Hec niſi terrenus male deſipis.amonet figura.
Qui recto celum vultu petis.exerisqꝫ frontem.
In ſublime feras aĩaꝫ.quoqꝫ ne grauata peſſum.
Inferior ſidat mens corpore celſius leuato.hec boetius.

Sic igitur patet q̃d deus in mũdo ſenſibili dignitate: ac iꝑerio ceteris animalibus hominẽ ꝓpoſuit.et q̃d ꝯuenienter ratio p̃ncipij tribuitur homini cuiꝰ cauſa cũcta aĩalia magna ⁊ ſeua uidet̃ genuiſſe natura.ꝓpter q̃d dauid ꝓphetarũ eximiꝰ cõſiderãs hõis dignitatẽ totꝰ i admiratiõe poſitꝰ in pſalmo.8.ait.Quid eſt homo q̃d memor es eiꝰ aut filiꝰ hõis qm̃ uiſitas eũ: Minuiſti eũ paulominꝰ ab angelis.glĩa ⁊ honore coronaſti eũ ⁊ cõſtituiſti eũ ſuper opera manuũ tuarũ Oĩa ſubiecisti ſub pedibꝰ eiꝰ.oues ⁊ boues vniuerſas.inſuꝑ ⁊ pecora cãpi. pꝫ de nã hois.

¶ De aquila.

SICUT Aquila Tres Naturas Habet merificas. Ita tres virtutes ſpirituales Conſequamur quarum Prima eſt quod Aquila ſic ſe renouat quando aſenectute pregrauatur Nã primo Inuenit ſibi fontẽ viuũ qui ſibi ſemper habũdet fertiliter ⁊ decurant ⁊ poſtea ſupͣ fontem aſcendit ſurſum vſqȝ ad Igneȝ qui eſt in aere ⁊ appropinquat ſe ſoli ⁊ penne eius accenduntur ⁊ comburontur calore ignis ⁊ ſole ⁊ deinde deſcendit ⁊ mergit ſe In fontem et ſic fit noua ſicut erat quando prima vice exiuit de nido ſuo.

QUam naturaȝ debemus nos omnes ⁊ ſinguli Immitari quando ſumus Criminali pondere pregrauati ⁊ debemus primo inuenire vbi ſit fons.i.in quibus operibus ſit deus qui eſt fons viuus ⁊ poſtea debemus ſurſuȝ aſcendere in menteȝ noſtraȝ ad deũ leuare Iuxta illud

Ad te leuaui occulos meos dñe ⁊ debemus aſcendere vſq₃ ad igne₃ ⁊ appropinquare nos ſoli.i.appropinquare nos deo ⁊ ire ad igne₃.j.ad penitentiam ⁊ penne accenduntur ⁊ poſtca dimituntur per penitentia₃ ſumpta ⁊ habita de peccatis ⁊ tunc mergit ſe ad fonte₃ Jdeſt ad baptiſma quia fit homo nouus ac ſi eſſet tunc in aqua baptizatus Juſta illud dictu₃ pſalmiſte Aſperges me domine jſopo ⁊ mondabor lauabis me ⁊ ſuper niue₃ der albarbor.

SEcunda eſt aquile proprietas vel natura iſta quia quando habet roſtrum ſuum retortum ita quod non poteſt comedere ⁊ tunc inuenit ipſum lapidem viuu₃ ⁊ percutit ipſum lapide₃ viuu₃ ſuo roſtro tan ū donec tutundit ⁊ contecit ipſum roſtrum ⁊ tuſo roſtro poteſt comedere ⁊ capere eſcam.

QVo nos qui ſumus Turpidine anime ponderati debemus Jnuenire vnu₃ lapidem.j.Chriſtum Juxta dictum appoſtoli Ego ſum lapis viuus ⁊ debemus tundere os noſtrum ideſt penitentiam ſummere de Commiſſis natura niſi prius crimina expellamus non valemus comedere ideſt accipere ſanctiſſimum Corpus xp̄i quia xp̄s ⁊ peccatum ſunt contraria ⁊ contraria ſimul eſſe non poſſunt vt plurius in predicamētis dicit Opportet Contrarioꝝ Alterum ineſſe ſemper ⁊ Boetius ait natura reſpuit ⁊ vt Contraria queque iunguntur. libro ſecundo pſa ſexta

TERTJA Nature Aquile eſt quod reſpicit ſolem magis ſubtiliter q̄ꝫ aliquod aliud animal ⁊ quando aquilones ſuos facit experiētia ſi recto occulo reſpitiunt ſolem nā ſi aliquis non reſpiceret ſtatim interficit ipſa.

HAnc Nunc Naturam debemus Totus Viribus Jmmitari quia debemus reſpicere ſolem ideſt deum recto occulo ⁊ recta via ⁊ debemus facere experientiam de filijs noſtris de operibus noſtris nam ſi aliquod opus noſtrum non proſpicit deum Jllud opus debemus Jnterficere ⁊ amouere ne Jmpediat nobis dei altiſſimi viſionem Juxta illud dictum niſi dominus hedificauerit domum inuanum laborauerunt qui hedifficant eam.

¶ De Pelicano.

PRoprietas pellicani eſt talis : quod eſt Jta grandis nature : quod de omnibus ſuis iniurijs vult facere vltionem: Jecirco quando vadit ad nidun ſuum in quo ſunt filij ſui pellicanus gaudet ⁊ Alludit cum ipſis: ⁊ ipſi gaudent ⁊ volunt alludere matri . Jta quando aliquis pulloruꝫ percutit occulos matris : tunc mater Jrata interficit ipſos: ⁊ ipſis interfectis mater multum dolet de interitu filioꝝ ⁊ ſic percutit Jta fortiter ſuum pectus ſuo roſtro fortiſſimo: quod facit exire ſanguinem de pectore ſuo . Jta quod de illo ſanguine intingit roſtruꝫ filioꝝ ⁊ reſuſcitat ipſos ſuo ſanguine .

Notandum eſt quod quilibet habet filios : ſilicet Corpus et animam: quos Interficit peccato mortaliſſimo : ⁊ Iniquo. Sed ſicut pellicanus viuificat filios ſuos ſuo ſanguine : Jta homo poteſt ſuam animaꝫ ⁊ corpus viuificare per peniten-

etiam aſſumptam ⁊ habitaꝫ de peccatis ⁊ per afflictionem ſue carnis. vnde cum deus redemiſſet nos ſuo ſanguine precioſo: debemus eſſe ſoliciti et attenti Ad redimenduꝫ noſtrā animaꝫ peccatoꝝ vinclis colligataꝫ: Iuxta Illud dictum. Redemptionem miſit dominus populo ſuo mandauit in eternum teſtamentum ſuum.

¶ De Fenice.

NAtura fenicis talis eſt quod quando peruenit ad Mortem Tunc canit valde dulciter ſuo Cantu. Naꝫ quando vult mori ſua patente natura: tunc ꝯgregat multa ligna ſicca: ⁊ ponit ſe ſuper ligna ⁊ percutit ligna tantum cum alis: quod ligna accenduntur: ⁊ ſic canendo ꝯburitur. Ita quod fit ciner de ipſa. ⁊ de illo cinere naſcitur quidam uermis ⁊ de illo uerme naſcitur alius fenix.

NOtandum eſt quod aliqui homines Incipiunt canere in pueritia ſua laudare ⁊ benedicere deū. Aliqui in adoloſentia hoc eſt vltra duodecim annos. Aliqui in uirili etate. i. vltra. xv. annos. Aliqui i ſenectute

⁊ Aliqui tantum In caſu mortis. ſicut iſta auis facit vnuꝫ multuꝫ reſꝑ ben dantur hij qui non canunt niſi in mortis articulo. Nam multi ſunt qui toto tempore eoꝝ non canunt et non laudant deuꝫ. nec recomendant ſe deo quia tantum ꝯfidunt in diuinijs ⁊ potencijs ipſoꝝ: quod non uidentur eis quod non ſit eis diuinuꝫ auxilium oportunum: ⁊ ſic peccata non deſerūt Naꝫ dicit beatus Auguſtinus Tota ſalus fideliū ⁊ tota fortitudo paciencie eſt referenda ad eum qui eſt in ſuis factis mirabilis vt eſt ipſe deus.

¶ De Pauone.

Natura pauonis talis eſt quod in tantum ſe exaltat ſua pulcritudine: quod deſiderat volare ⁊ ire ⁊ iacere: ſꝫ poſtq̄ꝫ reſpicit ſuos pedes turpiſſimos: ita fortiter contriſtatur: quod nō uolat alte ſed manet triſtis ⁊ dolens.

Naturam hanc pauonis multi habent: quia multi tantuꝫ gaudent eorum corpore. i. eoꝝ uenuſtate quod deſiderant uolare. hec eſt enim ſuperbiam eleuare ſed reſpiciunt pedes ſuos. i. uilitatem carnis ſu-

per viam non tollantur. vnde Boecius ait. quid imbecilius homine quē morſu ȝ uetat muſculatum.

De pauo habet in cauda ſua multos occulos ⁊ propter hoc denotat nobis magnam prouidentiam quam debemus habere in rebus omnibus faciendis Nam per caudam debemus reſpicere finem vnde Eſopus ait. Quidquid agis prudenter agas ⁊ reſpice finem. Ferre minora volo ne grauiora feraȝ. Boecius libro..proſa prima Neqȝ enim quod ante occulos ſicut ſufficiunt intueri Rex exitus prudēcia metitur.

¶DE Grua.

Natura ſiue proprietas gruis talis eſt. quod quando dormiūt alie vna ipſaꝝ ſemper uigilat. ⁊ cuſtodit. ⁊ iſta que uigilat permanet in vno pede ⁊ tenet lapidem agrauatuȝ ſubtus pedes. ne dormiat. et hoc eſt ſignum prouidentie.

ASimilitudine huius debemus vigilare pocius quam dormire. nam dicit deus diſcipulis ſuis. Vigilate ne intretis intẽtationem ergo debemus habere prouidentiam vigilando. ne diabolus nos decipiat. humani generis Inimicus. Ut habetur prima petri Fratres ſobri eſtote ⁊ vigilate. Quia aduerſarius veſter diabolus tãquaꝫ leo rugiens: circuit querens queꝫ deuoret cui reſiſtite fortes in fide tu auteꝫ dñe miſerere noſtri. Et vt ait cato. ¶ Plus vigila ſemper ne ſompno deditus eſto. ¶ Paulus ad romanos capitulo. xiij. Scientes quia hora eſt iam nos de ſompno ſurgere.

¶ DE Gallo.

PRoprietas galli talis eſt quia. Quanto magis apropinquatur nox tanto forcius canit. ⁊ quando dies apropinquatur tanto magis feſtinanter canit.

HANC autem naturam debemus pu ribus Inmitari: q: quanto magis apropinquatur nobis nox. i. dubiuꝫ periculũ. vel diabo-

lus. tunc debemus fortiter ⁊ deuocius cancre .i. dei auxilium implorare. vt nos abeo periculo custodiat ⁊ defendat. ⁊ quando dies appropinqua: tur : tunc magis crebre ⁊ festinanter deum deprecemur. quia quanto magis homo manet cuz deo magis ſemper deprecatur eum. vt Beatus Augustinus. Quociens agimus bona deus eſt nobiſcum. ⁊ operatur nobiſcum vt nos operemur cum ipſo.

Et alia pprietas galli eſt ita. q; qn̄do ambulat vel procurat eſcam cōmedenda vno eniz occulo pſpicit terram alio pſpicit v̄ſus celū.

Spiritualitatem.

PRO Prietate iſta debet vti fidelis quilibet Chriſtianus q; cū occulo corporeo debet terra pſpicere quilibet ſe ad latus vt nutriat ſuo labore ac pprio ſudore Juxta illud de ſudore vultus tui veſceris pane tuo ⁊ alio occulo debet homo celeſtia reſpicere .i. dei auxilium implorare quo pretermiſſo nullū rite fundat̄ exordium. Teſte boetio libro tercio pſa nona

ALia proprietas galli eſt q; cū gallus vult cantare percutit ſe cum alis ante q̄ȝ cantet ter.

Spirtiualitatem.

BEne hanc pprietatem debet homo quilibet in mitari. q; antequaȝ cantet .i. deū laudet debet ſe percutere alis .i. debet dicere ſuaȝ culpā de offenſionibus ⁊ peccatis. ⁊ poſtea meliu s ⁊ honeſtius cātabit .i. deū adorabit ⁊ glorificabit. Juxta illud. p̄ces peccatoꝝ nō ſunt a rege celeſtis glorie exaudite.

TEl ſic ante q̄ȝ cantet .i. ante q̄ȝ loquatur homo debet putare quid dicat ⁊ cui dicat ⁊ quātum dicat ac quare dicat. Juxta illud Si bene uis fari debes primo meditari. Quid q̄ȝtuȝ dicas cui ⁊ quomodo dicas.

Natura ſiue proprietas galline talis eſt quod Quando gallina habet filios ſeu pulos vel oua et vulpes vellet Comedere vel capere pullicinos tunc deffendit ſe ⁊ pullicinos ſuos a vulpe. ſed quando non habet pullicinos non defendit ſe a vulpe ſed Incipit fugere. ſi poteſt.

ET iſta proprietas talis eſt exponenda Quod gallina habet pullicinos. i. deſt quando homo habet bonas operationes et tunc defendit ſe a vulpe. ideſt a dyabolo Iuuante. ſed quando non habet bonas operationes nō poteſt ſe defendere nec fugere: Unde illud. Quo ibo a ſpiritu tuo ⁊ quo a facie tua fugiam.

Quem ad modum gallina congregat pulos ſuos ſub allas et noluiſti. Ecce relinquetur vobis domus veſtra deſerta.

PRoprietas corui talis eſt quod omnes naſcũtur albi: ⁊ proper hoc pater ⁊ mater coꝛ: non dant eis aliquid ad comedendum Credẽtes quod nõ ſint filij ſui. ⁊ ſic quod viuunt de aere domino permittẽte: ſꝫ poſtq̃ꝫ penne nigre naſcuntur tunc parentes dare icipiunt comedenda.

ITa quilibet debet ſagacius Intueri. ſi filij ſui ſimilantur ei. ideſt ſi ſue operationes quas faciunt ſunt tales quod faciant eos patri ſimilari ⁊ operari. ideſt deo qui tanq̃ꝫ prima cauſa nos columinat ⁊ conſeruat Iuxta dictum philoſophi in libro de cauſis vbi dicit quod quando cauſa prima non ceſſat illuminatur cauſatum ſuum ſed ſi ſunt tales quod aſimilentur patri. ideſt deo debes dare eis ad comedendum. ideſt alimentare et fortificare Ipſos continue Iuſta illud Panem noſtrum quottidianũ da nobis hodie et dimitte nobis debita noſtra.

Coꝛue ſalutatoꝛ quare fellatoꝛ haberis.
In caput intrauit mentula nulla tuum.

¶ De Cigno.

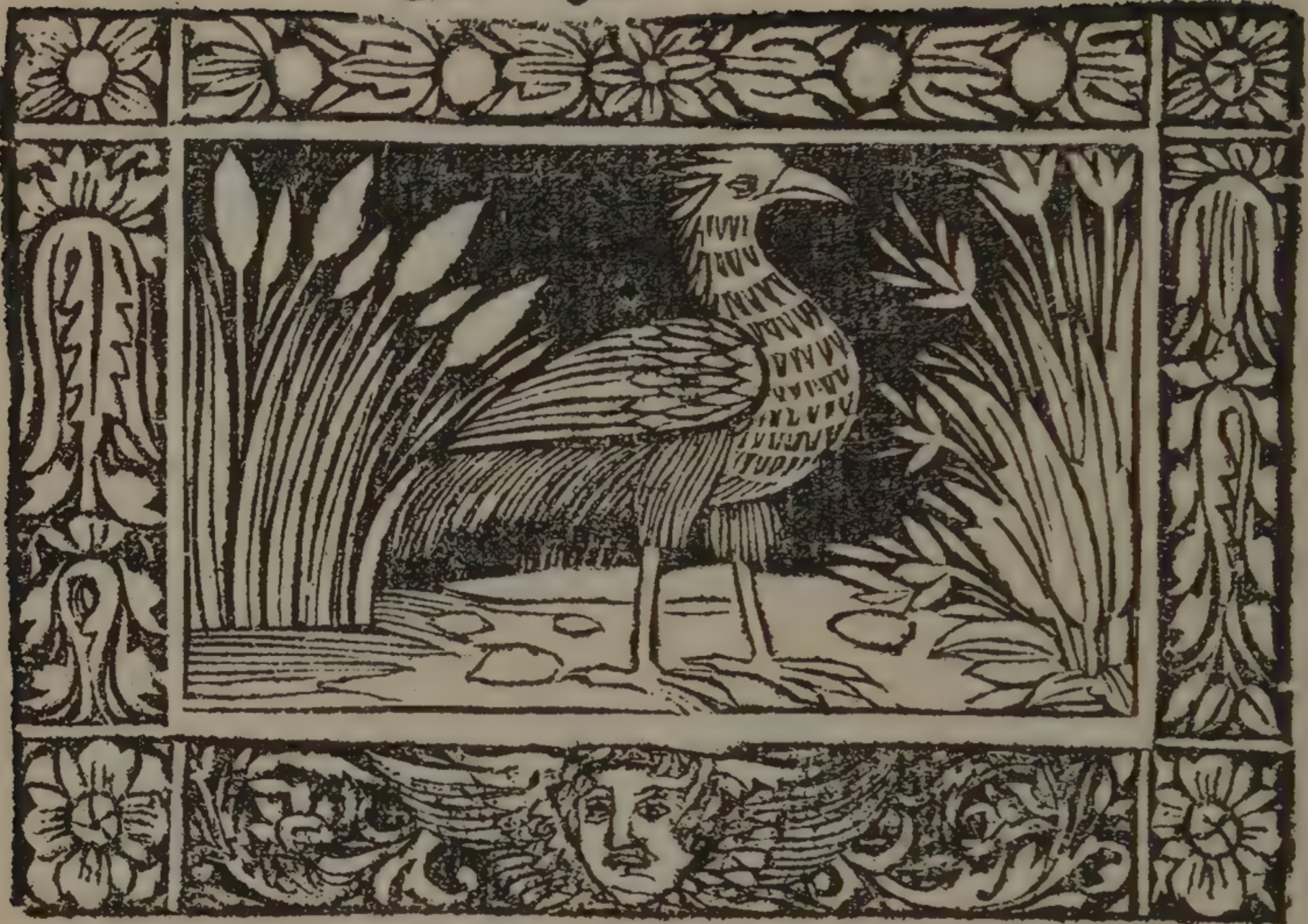

NAtura ſiue Proprietas Cigni qui grece dicitur olor eſt talis quod nō canit niſi Ultimo anno ſue uite. Idcircho Homines quando Audiunt ipſum Canere quia canit ita dulciter quod concordat alpaz : Cognoſcunt ipſuz mori penitus illo anno.

Martialis Dulcia defecta modulatur carmina lingua,
Candidior cignus lucris ipſe ſui.
Ouidi faſtoꝝ Secundo Flebilibus numeris veluti canentia dura.
Traiectus penna tempora cantat olor. Dido ipſa aput Ouidi. Ad vada Meandri concinit albus olor.

QUa propter eſt ſciendum quod quicunqꝫ cognoſcit. ſe mori illo anno vel tempore vel propter Egritudinis grauitatem vel ꝑpter nimiam ſenectutem. debet canere dulciter. ideſt deum laudare ꝛ ſpoliare ſe mundanis omnibus tranſitoris ꝛ caducis ꝛ celeſtis gloria ꝛ gaudere Iuſta illud. deum querens gaudium querit.

¶ De hyrundine.

Natura ſiue proprietas hyrundinis talis eſt quod non comedit niſi volando. ⁊ nõ timet offendi ab alijs animalibus Quia progne pandionis regis filia: a tereo thaꝝ rege marito inſequente teſte. Ouidio libro ſecundo Metamorſoſios .fabula ſexta: In hyrundine deoꝝ miſeratione fuit verſa. Nunc ſequitur nudo genitas pandione ferro: Corpora cecropidum: pennis pendere putares. Pẽdebat pẽnis: quaꝝ pene altera ſyluas: Altera tecta ſubit: neqꝫ adhuc di pectore celis .Exceſſore note: ſignataqꝫ ſanguine pluma eſt.

¶ Et ſi quis excecaret filioꝝ occulos hyrundinis. Homo cum peccat. excecat animam. ſed a ſacerdote .i. Chriſti miniſtro per hyrundinem denotato cum ſua prodit ſeclera illuminatur. Ipſa hyrundo cum vno lapide que cognoſcit dat eis viſum. ⁊ reabent occulos ſuos ſicut ante. Quia Chriſtus qui eſt petra viſum penitentibus prebet.

Unde per primam ⁊ ſecundam proprietatem hyrundinis. Intelliguntur homines: qui a mundanis cogitationibus ſunt exempti ⁊ remoti: ⁊ coꝝ deſiderium in celis eſt. quia anima noſtra nunq̃ꝫ ſaciatur in preſenti vita cuꝫ ſit illi celeſtis origo: ſu-

um ſemper affectat Videre Creatorem qui eſt ſummuz bonuz.i.beatitu-
do noſtra.que eſt ſtatus omnium bonoꝝ aggregatione perfectus: Teſte
Seuerino.in quo eſt omnis bonitas: pax: ꝛ dilectio noſtra. Juxta illud.
Gloria in excelſis deo ꝛ in terra pax hominibus bone voluntatis.

CIrca terciā proprietatem eſt ſciendum.quod ſi quis excecaret tibi
filios.i.lumen corporis per cupiditatem opportet quod hyrun-
do.i. Chriſtus aperiat tibi occulos.quia ipſe dixit. Ego ſum lux mundi:
via veritas ꝛ vita ꝛ Joannis primo.Erat lux vera que Jlluminat omnē
hominem venientem.s.ad ipſum.

De Merulo.

TAlis eſt proprietas meruli vel natura quod canit bis in anno et
q̄ꝫ uis ſit turpis tamen placet ſuo cantu.

PEr hec quod canit bis Merulus in anno Debemus Jntellige-
re quod debemus ad minus bis in anno canere noſtra crimina et
peccata.i deſt Preſbitero confiteri Unde per hec quod eſt turpis et pla-
cet ſuo cantu Non debemus proſpicere noſtri humani corporis Vilita
tem: Sed ante Odoriferam puritatem Anime et decorē quia placēt can-
tu.i deſt Homo quia placet ſuis orationibuꝫ et dotrinis. Juxta illud.
Jocundus homo qui miſeretur ꝛ comodat diſponet ſermones ſuos in

udicio quia in eternum non conmouebitur.

¶ De piciſerro.

Natura ſiue proprietas piciſerri eſt ita quod ſuo roſtro fodit arborem ⁊ facto magno foramine facit intus nidum ſuuꝫ vnde ſi aliquis opilat ei formam ligno vel lapide ipſe ſtatim vadit ⁊ aportat herbam ⁊ cum illa herba tangit illud quod eſt oppilatum ⁊ ſtatim eleuatur ⁊ poteſt poſtea redire ad ꝓprium nidū ſuū.

Unde propietas hec eſt figuraliter reducenda ſi aliquis diabolus oppillaret tibi viam ideſt ad celeſtem gloriam ſiue ad patriam propriam redeundi cum herba quadam ideſt virtutis operatione tolles oppillatum ideſt omne impedimentuꝫ impediens te ad propriam patriam remeare natura ad eternaꝫ gloriam natura patria eſt iuxta dictum Boecij Oſtendam tibi Iter quo ad propria patria reuertaris.

¶ De Turture.

Talis eſt turturis proprietas ⁊ natura quod ſi contingat quod amittat ſocium ſuum nō potat plus aquam claram nec ponit ſe in viride ramo nec cantat ſicut ipſe ſolebat· ſed gemit.

D Hoc ſciendum eſt quod turtur.i.anima noſtra amittit ſocium .i. xp̄s ſuis vicijs ⁊ peccatis ſi non recuperat xp̄m duz in vita preſenti moratꝰ per contritionem ⁊ oris confeſſionem. Juxta illud auguſtini ante diem mortis duz locus eſt venire uos potabit aquaz claraz:ſed turpitā ⁊ amaram ⁊ non ponit ſe in viridi ramo nec cantabit laudem domini qr erit in inferno penis duriſſimis cruciatꝰ ſed nemo poteſt deum amittere ſi vult. Juxta illud Quicunqz venerit ad me non eiciaz foras, ⁊ quacūqz hora Jngemuerit peccator. miſericordiam conſequantur.

¶ De Perdice

NAtura ſiue proprietas perdicis talis ē vna furatur alteri oua. Unde pulli quando audiunt veram matrem, recognoſcūt vocez proprie matris: ⁊ vadunt ad eam: hec auis aput anſonios magno habeatur ī pretio dicente martiale; ponitur auſonijs Auis hec rariſſima menſis hanc in lautor mandere ſepe ſoles: Ruſtica ſum perdix: quid refert ſi ſapor idē eſt: Carior eſt perdix ſi ſapit illa magis:

ITa ⁊ nos facere debem⁹ quia audita voce proprij genitoris: ideſt Chriſti. debemus ire ad euꝫ magno cũ affectu. Juxta dictuꝫ gregorij hoc excitato Ideſt beato Joãne predicante natura. Colligit vires. quia vadit ad euꝫ voce ipſa ſolẽniter per audita. Perdicis Fabula Ouidius ipſe libro octauo fabula tercia eleganter deſcribit. Talus teſte Pauſania et Diodoro. Dedali Sororis filius. cum ⁊ rotaꝫ figuli. ⁊ ſerram ferream ⁊ circinũ inueniſſet. A dedalo inuidia moto fuit interfectus. veruꝫ miſeratione deoꝝ. in Perdicis auem fuit mutatus. Dicente ipſo poeta. garrula ramoſa proſpexit ab ilice Perdix. ⁊ infra. ille etiaꝫ medio ſpinas in piſce notatas traxit in exempluꝫ. ferraq; incidit acuto Perpetuos dentes: ⁊ ferre reperit vſum Primus. ⁊ ex vno duo ferria brachia nodo iunxit. vt equali ſpacio diſtantibus illis. Altera pars ſtaret pars altera duceret orbem. Dedalus inuidit. ⁊ infra. Nõ tamen hec alte volucris ſua corpora tollit: Nec facit in ramis. altoq; cacumine nido Preter humum volitat. ponit q; ĩ ſepib⁹ oua. Antiqui q; memor metuit ſublia caſus.

De Columba.

NAtura ſiue proprietas Columbe talis eſt quod libenteꝛ manet ſuper aquam: ex eo quod poſſit volare ancipiteꝛ per aere. quod nō videat ymaginem ancipitris in aqua: ita quod ſempeꝛ timet ne ancipiteꝛ capiat eam. hoc eſt ſignum magne ꝓuidentie.

ITa ⁊ nos facere debemus: ſolicite ⁊ attente videlicet ſtare ⁊ morari debemus vt dyaboli inſidias cuitare poſſimus ne nos fraudulenteꝛ decipiat ⁊ ſubruat diabolus tocius humani generis inimicus ⁊ tali prudentia debet vti quilibet chriſtianus. iuſta illud dictum Catonis. Proſpice qui veniunt hos caſſus eſſe ferendos. Nam leuius ledit quidquid ꝓuidimus ante. Teſte Ouidio Nam preuiſa minus ledera tella ſolet.

De Vulture.

PRoprietas ⁊ natura vultoris eſt talis quod longe oꝛaditur ad partes alienas ſequendo odoreꝫ. ⁊ eo exterius ad aliquā partē i qua ſperat in venire aliquod cadauer ad comedendū

VUltoꝛ eſt dyabolus qui ſempeꝛ ſequitur homines qui vadunt ad faciendum ſcelera ⁊ peccata. Juxta dictum Sātiſſimi auguſtini qui dicit quociens agimus bona deus eſt nobiſcum Igitur per oppoſitū quando agimus mala: diabolus eſt et operatur continue cuꝫ operantibꝰ

mala turpia ⁊ iniqua.

ALia proprietas eſt vulturis quia eſt tanti odoratus quod ſen-
tit cadauera mortua multum longe ⁊ ſi diſtaret a cadauere
per ducenta vel tricenta miliaria.

NAm vultur dyabolo ſimilatur. quia ſicut vultur ſentit ita longe cadauera .i. corpora mortua ita dyabolus exiſtens in inferno ſentit ſtatim cadauera .i. hominem maculatum mortali ſcelere ⁊ peccato quia ſicut per bonam operationem: homo fit templum dei: ita per malam operationem fit templum dyaboli: vt ait pſalmus Cum ſancto ſanctus eris ⁊ cum peruerſo peruerteris .i. cum diabolo.

De Falcone.

NAtura ſiue proprietas falconi eſt triplex quia ſunt: aliqui qui ſolum capiunt muſcas ⁊ locuſtas: ⁊ iſti appelantur oberij.

ET tales vilibus omibus ſimilantur. ſemper volentes muſcas ⁊ locuſtas .i. villiſſimas operationes facere. vt lenones ⁊ mere

trices: perditores ꝛ latrones ꝛ fures ꝛ omnes vilia facientes vnde talia facientes ſemper vilipenduntur a viribus ſapientibus ꝛ honeſtis. Juxta dictum Boecij vos deſuperiori deinus quoqꝫ viliſſima rapientes.

SEcunda proprietas falconum eſt iſta quod ſunt aliqui falcones qui in primo anno capiunt perdices ꝛ anates ꝛ in ſecundo anno aues paruos. ꝛ in tertio anno capiunt mures.

Ommodo dictis falconibus ſimilantur in iuuentute illi homines qui in eoꝝ adoleſcentia boni ſunt deo ꝛ hominibus. poſtea in virili etate declinant a bono quod inceperunt facere tam in ſalute anime qꝫ corporis. ꝛ inceperunt mala facere. ꝛ ſic facti ſunt mali ꝛ in ſenectute peſſimi ſūt effecti. quia omnia turpia faciunt ꝛ incepta. quoꝝ natura eſt valde peſſima ꝛ iniqua. ꝛ tales ſi non curant celeriter nodos arumpere peccatoꝝ deſiderio eoꝝ erunt peius amariſſimis cruciari. Juſta illud. Peccator videbit ꝛ iraſcetur dentibus ſuis fremet ꝛ tabeſcet deſiderium peccatoꝝ peribit:

TErtia proprietas Falconum eſt talis: quia in primo anno accipiũt nates: ſecundo anno gruas inde non capiunt minores aues ⁊ iſti appellantur falcones gentiles.

ET iſtis Falconibus poſſunt ne illis homines ſublimari ⁊ operari. q in prima etate. vel puta, in iuuentute fatiunt bonum. Secundo vt puta. in uirili etate faciunt optimuz. poſtea ſunt ita tantum prudentes ⁊ pleni dilectione q̃ nõ peccant mortaliteꝛ. etiã i ſenectute ⁊ iſti mundanis ad verſitatibus non turbantuꝛ nec ꝓſperitatibus nõ nimiuz colletãtũ ⁊ ſic ſunt beati: quia tota ſpes eoꝝ eſt ipſe deus Juxta illud Beatus cui eſt nomen domini ſpes eius.

De Papagalo ſiue pſitaco

PRoprietas papagalli ſiue pſitaci. talis eſt. quod ſempeꝛ diligit puritatem ⁊ nititudinem ob hoc niduz ſuuz Jn partibus orientalibus ſempeꝛ habere vult: ex eo quod ibi non pluit. ⁊ ſic ipſe ⁊ nidus non poteſt deturpari ſordentibus maculis ſine ce-

no.auis ē indica effingendi ſermonis humani Induſtria celebris: viridi colore.grandi lingua.⁊ ceteris auibus latiore.articulata verba exprimēs ita ſi quis ipſā auem nō videns audierit .putabit hoiem loqui.ex natura ſalutat dicente marciale: pſitacus a vobis alioꝝ nomina diſcaꝫ.hoc didici per me dicere ceſar aue Ita ⁊ perſius in.ꝓlogo.quis expediuit pſitaco ſuū chere.i.quis expedite dicere docuit pſitaco.i.illi aui chere.i.ſalue vel aue ſuum.i.quaſi naturale. Ita ⁊ ſtacius libro ſecundo ſiluaꝝ: pſitace dux volucrum domini facōna voluptas.humane ſolers Imitator pſitace lingue

¶ Spiritualitatem Papagalis.

Quam proprietateꝫ ⁊ naturam quilibet fidelis chriſtianus deuote ſequi debet.puritatem corporis ⁊ anime totis debet viribus ꝓcurare ⁊ cōſeruare ⁊ per cōſequēs turpia ſcelera ⁊ peccata vitare: vnde per hoc quod vult nidum ſuum In partibus orientalibus hoc denotatur .qr homo debet. In celis domuꝫ ſuam fondare nō ruituram.⁊ per hoc quod ē viridi coloris ſignificatur.qđ opera noſtra viuere debēt.naꝫ quicunq; puritatem ſue carnis cōſeruare conatur ⁊ honeſtam hoc In mundo ducere vitam: domus ſua ſine dubio erit perpetua ⁊ in celis cū rege altiſſimo bene fondata. Iuſta illud ſeuerini ſecundi libri metro quarto.dictuꝫ Quiſquis volet perhennem Cantus.ponere ſedem.humili domuꝫ memento. certus figere ſaxo.quamuis tonat ruinis.miſcens equora ventus.tu cōditus quieti.duces ſerenus euuꝫ.felix robore valli ridens etheris iras.

¶ De Roſignolo ſiue philomela.

Atura ſiue proprietas Roſignoli hec eſt quod canit tantum dulciter quod placet omnibus ſuo cantu. Et alia ꝓprietas ē quod in duobus menſibus anni nõ dormit ſed canit tota nocte. s. de Aplili ⁊ de maio: ⁊ hoc ideo facit: quod illo tempore creſcunt multum palmites vitis ⁊ alie arbores ita creſcunt quod ſemper timet aligari ⁊ capi ab illis parmitibus qa valde replicantur.

Unde ita homo debet facere rationalis creatura quia quandocũqꝫ manet in loco terribili ⁊ tempore dubio nõ debet dormire ⁊ iacere loco tempore ĩ peccatis ne poſſit diabolus laqueis turpiter laqueari. Juxta illud Funes peccatoꝝ circumplexi ſunt me.

Unde ꝓpter hãc omnibus ſuo cantu ſimilatur ille qui dicit ſemꝑ bona verba ſcta ⁊ honeſta preſertiꝫ bonus predicator qui ſemper cantat etiam laudat deum vnde non dormit de nocte ſed canit idcirco quando eſt maius dubium tanto magis debemus cantare. id eſt deuꝫ laudare ⁊ peccata corde puriſſimo confiterij. Juxta illud. In media nocte ſurgebam ad confitendum tibi.

¶ De Ape.

Roprietas apis talis eſt quod multum gaudet ſe ponere in floribus ⁊ de floribus trahit odoriferum fructum ⁊ ꝓpter hoc apes facit

opus ſuum multis coloribus ⁊ odoribus ⁊ amena dulcedine purpuratu ex eo quod opus ſuum facit de magna in fuſa celitus nam nō eſt aliud animal brutum quod cognoſcat hanc magnam tanti odoris ⁊ dulcedinis niſi animal valde paruum experientiam.

Quam ꝓprietatem conſequi nos debemus deſiderantes paradiſi flores odorem: vnde api poſſunt vere illi homines ſingulariter aſſimilari qui ſemper deſiderant in floribus.i.in bonis operibus laborare ⁊ tales de celeſtis dulcedine guſtabunt qui edificant in excelſis patriaꝫ ſuam odoriferaꝫ ⁊ amenam naꝫ oīa que faciunt a tribuunt deo ⁊ nō ſibi. Juxta illud non nobis dn̄e nō nobis ſed nomini tuo da gloriam.

¶ De Cicada.

Natura ſiue ꝓprietas Cicade talis eſt quod tantuꝫ delectatur ſuo cantu quod obliuiſcitur oīum ⁊ ſic moritur obmiſſo cibo. Unde illi homines poſſunt ccicade ſuis actibus cōparari qui tantuꝫ delectatur ſuo cantu .i. vanitatibus ⁊ delectationibus huius mondi quod bonoꝝ omnium ſunt obliti ⁊ obmiſſo cibo.i. xp̄i corpore priuati moriuntur .i.ad penas dampnantur letiferas ⁊ eternas nam neſciunt nomen noſtri regis ⁊ dn̄i.colaudare nec laudabunt poſtq̄ ſunt ab eoꝝ corpora ſeparati Juxta illud nō mortui laudabunt te

domine neqꝫ omnes qui descendunt in infernum.

¶ De Leone.

PRoprietate ⁊ naturas habet Leo. videlicet quatuoꝛ: Quaruꝫ
Prima talis est. vnde quando leo descendit de alto cacumi
ne montis ad vales si senserit venatoreꝫ: linit sua cauda cun-
ta vestigia: que eius pes facit: vt suum lustrum. i. suum locuꝫ
venatoꝛ nō possit scire ⁊ cognoscere.

VNde per istam naturam intelligitur: quod deus duꝫ descen-
dit de celo in terram hoc est in virgineꝫ Mariam: ipse abscō
dit sua vestigia: ne dyabolus posset cognoscere suum aduen-
tum ⁊ dominū. i. virginitatē: ita nos debemus facere ad doc-
trinam ⁊ exempluꝫ. nostri altissimi redemptoris: quod debemus ita ⁊ ta
liteꝛ vti mundanis: ⁊ descendere ad mundana itaq̄ȯ venator . i. dyabolus
nō sequatur vestigia ī nostra domo dyabolica actio nō cōsistat: sed eterna
gloria venire a diuic di..iciis ⁊ honore. Juxta illud gloria ⁊ diuicie in

domo eius ꝛ iuſticia eius manet in ſecculum ſecculi.

S Ecunda ꝓprietas Leonis eſt iſta quia naſcitur mortuus ꝛ iacet tribus diebus mortuus: ꝛ poſtea venit pater eius ꝛ mittit magnū rugitum in os. eius viuificans ipſum ꝛ tunc capit quinqꝫ ſenſus.

V Nde iſte leo fuit Chriſtus quia tribus diebus iacuit in ſepulcro mortuus poſtea virtute patris celeſtis reſurrexit tertia die. Iuxta illud Tercia die reſurrexit a mortuis. ad cuius exemplū nos ſopiti peccatis debemus ſugere diuicijs ad uirtutem vt nos ipſe reſuſcitet de vilitate mundi ad ſua eterna gaudia paradiſi Iuxta illud. Suſcitans aterra innopem ꝛ de ſtercore erigens pauperem.

T Ercia ꝓprietas eſt iſta quod Leo dum dormit nunqͣ̄ ſua lumina claudit qui leo eſt ipſe deus qui nullo tempore dormit ſed ſemper aperto cum occulo nos cuſtodit. Iuſta illud Auguſtini Cuſtodit nos dominus ab omni malo nō vt nichil paciamur aduerſa: ſed vt ipſis aduerſitatibus anima nō ledatur.

H Abet leo quartam ꝓprietatem ꝛ naturam quia quando vult capere animalia circundat prius totam ſiluam ꝛ poſtea intrat in ſiluaꝫ ꝛ capit quod vult quia animalia non audent exire poſtqͣ̄ Leonis veſtigia inuenerunt.

P Er leonē poteſt hic intelligi dyabolus: qui circundant loca in quibus manent ſepiſſime peccatores ꝛ ꝑ animalia peccatores intelliguntur: qui ſunt ita circundati ueſtigijs diabolicis ꝛ laqueis duriſſimis laqueati: quod nō poſſunt exire de ſilua. i. de peccato ꝛ xp̄i nomen inuocare. Iuxta illud Trepidauerunt vbi nō erat timor quia nomen meum Inuocauerunt ꝛ loquitur hic ꝓpheta in pſona ſpiritus ſancti.

¶ De ſimia.

P ROprietas ſimie talis eſt quod facit duos filios: ꝛ ſemper diligit vnum plus qͣ̄ alterum: ꝛ omne bonum quod poteſt habere dat illi vni quem diligit. ꝛ alteri: nihil dat ſed aliquando quando veniunt venatores ꝛ canes occaſione capiendi ipſaꝫ tunc ipſa capit illum filium quē ipſa diligit multum in brachijs ſuis: ꝛ incipit fugere: ꝛ alter filius proſilijt in colum ſue matris: ita quod canes capiunt ipſam niſi dimittat illū queꝫ diligebat: ꝛ cui omnia dabat que habebat: quia aliter currere non poteſt

fugere ⁊ currere bene aſcendere arborē: vel ꝑ foſſata ſeu ſaxa: cū duobus pedibus ⁊ ſic ſi nō vult capi a canibus dimittit illū filium quē dilligebat ⁊ deportat illum quē nō dilligebat.

Vnde ſciendū eſt ꝙ quilibet homo habet duos filios.s. Corpꝰ ⁊ anima ⁊ multi ſunt q raro dant ad comedendū anime: itaqꝫ diligunt corpus magis q̄ꝫ animā: poſtea ſi veniūt venatores ⁊ canes.i. diaboli vnde nō poteſt euadere ab eis niſi relinquat filiū quē dilexit multuꝫ.s. corpus: ⁊ dimittat totū amorē terrenuꝫ ⁊ mundanuꝫ: ⁊ corporis delectationē: ⁊ deſideriuꝫ mondanoꝝ: ⁊ ſic euades ⁊ deportabis filiuꝫ cui nolebas dare aliqͦd ad comedenduꝫ vnde multoꝝ hominū ſunt occuli colligati: quia Cicius dant ⁊ preparant cōmeſtionē corpori q̄ꝫ aie. Sꝫ cū aia ſit nobilior corpore cicius ei dare debemus conmeſtioneꝫ deo debitaꝫ ⁊ deuotaꝫ q̄ꝫ corpori: qͦd aūt ſit nobilior: ſatis pꝫ. Dicēte ipo Chriſto Non ne anima plus eſt q̄ꝫ corpus, Nolite timere eos qui nō poſſunt aīam occidere, et Qui.

At p̃cium pars hec. corpore malus hꝫ. Unde ſi volumus euadere a canibus. i. dyabolis debemus aſſidue xp̃i auxilium implorare. Juxta iſtud effundere terraꝫ ⁊ cunclude aduerſus eos q me pſecuntur.

PRopritetas alia ſimie ē iſta qa ſimia vult facere oia q̄ uidet alios facere. ET huic poſſunt illi hoīēs ſimilari: q faciliter ducunt inimicū nō virtutē ꝑpter eoꝝ nimiā vanitatē ⁊ ꝑpter ꝯſorciuꝫ qno vtunt̄. vnde tales debent rep̄ndi ratiōe clariſſimā p̄ſerti q: ſunt quinqꝫ ſenſibus p̄ornati debent bonuꝫ eligere ⁊ malum totis viribus deſugare. Juxta iſtud ꝯſiſtit opus prudentis ſimpliciter in duobus videlicet in expulſione mali ⁊ in electiōe boni gratuita ⁊ accepta.

De Lupo.

PRopritetas Lupi eſt talis: ꝙ ſi prius videt̄ ab hoie q̄ꝫ ipſe videat hominē: tunc āmittit Lupus virtutē ſuā: ſed ſi prius homo videtur a lupo: amittit hō ſuā virtutē ⁊ valorem: tunc homo ſtatiꝫ efficitur rauchus. i. nō pot eſt clamare.

Unde ꝑ Lupum dyabolus Intelligitur: ſane ſi diabolus videt ꝑus hominē: q̄z ē ꝯuerſo.i.tēptauerint eū ꝑus q̄z hō ꝓuideat temptationē ⁊ diabolicā agreſſurā: tunc hō amittit ſuaꝫ virtutēꝫ.i.de omni ex eo ꝙ nō poteſt. eſt a dyabolo ſuperatus: ⁊ efficitur raucbus.i.q: loquit.i.bonū aliqꝺ operari nā ſtatiꝫ ꝙ Adaꝫ fuit vinctus a dyabolo fuit macule denigratus etiā ꝓiectus in loca de ſumma glīa paradiſi. Juxta illud veteris teſtamēti. an ſit ⁊ innocuū maculis ſordentibus Adaꝫ dat nudis ficū dracbo mox tegia uictor.

SEd ſi Lupus.i.dyabolus videtur ꝑus ab hoīe ꝑ bonas orationes: ⁊ ꝑ bona opera ꝯdyabolus tēptatoribuſagaciter: reſiſtit tunc āmittit dyabolus ſuaꝫ virtuteꝫ.i.ſuā potēciaꝫ ꝓ facto.ꝯfeſſiōe facta ⁊ tribꝰ uirtutibꝫ porcti nata.vꝫ.ꝯtritionē cordis oris ꝯfeſſionē: ⁊ſatiſſatione operis tunc dyabotus ꝓſtratus: hominē dereliquit ⁊ tunc hō poteſt loqui ⁊ magnas hꝫ vires: quas ipē ꝑdiderat. Juxta illud Boecij tunc me diſcuſa liquerūt nocte tenebre: luibus q̄z prior reddit vigor.

ALia ꝓprietas Lupi ē talis ꝙ ſi ꝯtingat ire raptū aliquā p̄dam ⁊ ſi facit ſonū aliquod cum aliquo pede tunc facit vindictam in illo medio ꝙ facit ſonum: ex eo ꝙ incendit ita clam neqꝫ vult videri nec ſentiri ab aliquo.

DEbemus imittari hanc ꝓprietatē ſoluꝫ ī iſto qa qñcunqꝫ peccamꝰ per aliqꝺ noſtrū mediū ul' aliquē ſenſurū: tunc debemus corrigere ⁊ uerberare illud mēbruꝫ vl' ſenſuꝫ vnde ſi peccamus ꝑ pedes eundo quo debemus ire. corrigamus pedes aliquo ligamēto ul' carcere.i. penitētia ⁊.afflictione habita de peccatis. Juxta illud pedes habent ⁊ nō ābulabūt quo debent ambulare: ⁊ ſi ꝑ manus fit peccatuꝫ tunc corrigamus manus affligēdo ipſas penitētia nobis impoſſita ꝑ manuale peccatū. Juxta illud manus habent ⁊ nō palpabūt ꝙ debent palpare ⁊ tangere.

SI ꝑ linguā fit peccatū. tunc debemꝰ corrigere linguaꝫ: ⁊ tacēdo ⁊ ſilendo. Juxta illud. ꝓhibe linguaꝫ amalo: ⁊ labia tua ne loquantur dolum.i.deceptionem ⁊ peccatum.

UNde poſſet comitti peccatū: qīnqꝫ ſenſibus.vꝫ. viſu: auditu: guſtu: odoratu: ⁊ tactu.

V Iſu peccatū comittitur in videndo: et ſic debemus claudere occu-
los: et ad aliā ptem diuertere: ne uidendo: ſcelus aliqd cōmittatur
Juxta illud dictum Gregorii. viſum faciendo ꝓtegat ne vanitates adiūgat
Auditu. ſepe ſcelus cōmittitur qn̄ hō audit illud qꝫ p peccatū ꝯcipit faciē-
dum. Juxta illud. Aures habent et nō audiēt que debent audire.

PEr guſtum peccamus: qꝛ guſtatiōe facta cognoſcunt illa que ſunt bo-
na et vtilia: et que ſunt mala et turpia. s. multi gaudēt dulcibus afflic-
turis: ſedisti parte gaudent qꝛ ſimilia gaudia cito fluunt. qꝛ ſimilia gaudia
qn̄ plus durāt mūdana gaudia durāt uſqꝫ ad mortem corporis et nō plus
Juxta iſtud Boecij O ſirenes vſqꝫ i exicium dulces.

PEr odoratum peccatum cōmittitur: qn̄cumqꝫ nō recuſamus fetida et
turpia. odorare et ſtare et tacere i fœditate nimia peccatoꝝ profecto
brutis poſſunt merito ꝯparari: qui nō ꝓcurant exire uelociter de fectore
ad ſuauē et odoriferā dulcedinē deuenire. i. ad xp̄m qui ē dulciſſimis et ſua-
uis ut relicto fetore odoriferum cognoſcā odorē Juxta iſtud Boecij diſſo-
lutis nebulis triſtitie auſi celū et recepi mētem ad cogſcēdam faciē medicātis

ET alia ē Lupi ꝓprietas qꝫ qn̄ vult aliqd ītueri uł ꝓſpicere totum ſe
vtit qꝛ nō poteſt caput vtere ꝓpter nimiā colligroſſitudinem

VNde nō poteſt aliqd hō bene et comode operari niſi vtat ſe totum. i.
corpore et aīa rigere debemꝰ deū deprecari: et ipſum totis viribus
collaudare. Juta iſtud. viribꝰ totis dn̄o canamus dulciter ymno.

ET alia ꝓprietas Lupi vł Natura. qꝫ in illa cōtrata vbi habet filios
ſuos et: ſuū luſtrū nō offendit nec rapit aliquid.

VNde ſicut Lupus nō offendit i cōtrata ſua ita nos non debemus
offendere ꝓximos noſtros ſed ipſos pie tenemur amare et dilige-
re ſicut et nos. Juxta iſtud. dilige dn̄m deū tuū et ꝓximū tuū tāqꝫ te ipſum

¶ De Salamandra.

VAriē extāt de Salamādra opiniōes. ſunt q dicūt hoc animal viue-
re i ſolo igne. ſed hoc fl̄m ē vt lactātius Magnus Albertus i. xxvi
libro de aīalibus inquit. Scias ergo ſub breuibꝰ. qꝫ Salamādra ē animal
magnū de figura lacerte habens faciē ꝯpoſitam ex facie porci et ſimie cru-
ra poſteriora habet recta et lōga uētri adherentia. ꝓlixā caudam: Corpus
aſpeꝝ. Eſtqꝫ aīal frigidiſſimum et ſpiſſiſſ. me pellis: Jdeo non poteſt ignis

intrare poros eius.ſed ſi diu ĩ igne mãſerit paulatim aperit' poros.⁊ tãde
aĩal exuritur.Eſt autez tãte frigiditatis ꝙ ex ꝯtrarietate extinguit᷑ ignis
ſi tñ paruus ſit ignis nõ vincẽs ſupra q̃litates ipſius.Inceſſus uero iſtius
aĩalis eſt piger ꝓpter frigiditatez ⁊ eſt quaſi motus teſtudinis.oculi eius
ꝓfundi ſunt valde.vide plura que dicit yſidorus in li.xij.ethimo.c̃.o4.

AT ſicut idem ait.Salamãdra vocata eſt.ꝙ ꝯtra incẽdia valeat cuiꝰ
inter oĩa venenata uis maxima eſt. viuit autẽ in medijs flãmis ſine
dolore ⁊ cõſũptione.⁊ nõ ſoluz nõ vritur.ſed extinguit ĩcendiuz p̃cipue,ſi
pauuz fuerit.

PEr exempluz huius ſerpẽtis qui ſine ſui leſione ĩ medio flãmaꝝ vi
uit.datur intelligi.ꝙ nulli debet miꝝ videri.ſi corpora dãpnatoꝝ ĩ
illo igne iferni cõſumari nõ poſſunt. Iuxta illud yſaie.Ignis coꝝ nõ extin
guet᷑ quia cũ principalis ꝓpter quaz dãpnatoꝝ corpora ad perpetuas pe
nas ſunt deputata ẽ aĩa Iuſticia que ſic ſtatuit vt ꝑpetuo puniatur.

¶De Muſtela.

PRoprietas ⁊ natura muſtelle talis ẽ ꝙ muſtella ꝯcipit ꝑ auriculam
ſuaz ⁊ parit filios ſuos ꝑ os ſuum.

UNde hanc naturaz ⁊ ꝓprietatẽ multi viri ⁊ mulieres habent. qr ea
que ꝯcipiunt ꝑ aurem ſtatiz ꝓcurãt pãdere ꝑ os:nã nõ oĩa que ꝑ

aurem ſunt ↄcépta ꝑ os ꝓrinus ſunt pandenda qr malla nõ ſunt diuulgã
da. ſed pocius abſcondenda. Juxta illud In malliloquio nõ .i. peccatuꝫ
nã quicunqꝫ ſit ratione tacere que ſunt tacenda eſt proximus ĩpi deo: ⁊ in
ſe ipſo habebit p̃maꝫ v̄tutẽ. Juxta dictũ Catonis ꝓxim⁹ ille deo eſt. ⁊c̃.
Que quia mẽdaci parientẽ iuuerat ore Ore parit, noſtraſqꝫ domos ut a
ante frequentat.

¶ De Talpa.

PRoprietas Talpe eſt talis quia viuit de pura terra cu ſit ani-
mal cecũ. Diuicie eniʒ mortaliũ occulos eſcecãt quia vbi the-
ſaurus tuus ibi ⁊ cor tuũ erit. ⁊ alter ẽ quidaʒ piſcis qui uiuit
de ſola aqua. Eſt igitur hõ terrenus qui terrena deſiderat te-
ſte hieremia ꝓpheta. Quid ſuꝑbis terra. de terra viuit de terra loquitur
quia de terra eſt. Nã teſte iuue. Tratant fabrilia fabri.

VNde iſtis aialibus illi homines ſimilant̃: qui putant uiuere ⁊
regnare de iſtis inferioribus alimẽtis: ut puta de terra ⁊ aqua
⁊ tales uiuunt vt comedant: ⁊ nõ comedũt ut viuant: ⁊ iſti ſunt
de genere epicurrij qr nõ ſolũ decũr curãda curant ⁊ ſic ligant
ſe culpis ⁊ peccatis qr nichil ꝑpetue ⁊ durabile cogitant. Juxta illud duz
nil ꝓhemn e agitãt ſe ſeqꝫ culpis illigãt.

¶ De Alicorno.

TAlis eſt ꝓprietas alicorni q̄ eſt animal ualde terribile ⁊ forte habẽs
vnũ cornu in frõte q̄ aĩal ſcindit ⁊ diuidit arbores. Ita q̄ ꝓpter ſu

ans fortitudinē ipſū aīalia cetera ptimeſcunt. ꝙ animal non poteſt capi niſi virginitatis dulcedine ⁊ odore: ita ꝙ venatores volentes capere alicornū ducunt ad ſilvā vbi ſtat alicornus quādā puellā virginē: ⁊ tunc alicornus venit ad puellā ꝓ virginitatis odore. ⁊ ponit caput ſuū ſupra genua ⁊ tūc venatores ligāt ipſū catenis ⁊ p̄cedente puella ducunt ipſū ad ciuitatē

Unde alicornus. i. diabolus qui eſt ita terribilis ⁊ pauus ꝙ nō poteſt capi niſi odore v̄ginitatis. i. bonis operibus ⁊ virtutib⁹. Juxta illud In deo faciemus virtutem ⁊ ipſe ad nihilū deducet tribulātes nos. Alia ethimologia eſt ꝑ Alicornū debemus intelligere xp̄m: qui erat ſic terribilis ꝙ capi non poterat a ſanctis ꝓphetis ⁊ patribus orationibus ⁊ ieiunis ſed inuenta virgine maria ⁊ odore virginitatis ⁊ humilitatis. Quē terra pontus: ethera: colent adorant predicant trinam regentem machinā Clauſtrū Marie baiulat. Cui luna ſol ⁊ oia deſeruiunt ꝑ tempora pfuſa celi gratia geſtat puelle viſcera. Sic Chriſtus ſuo cornu. i. poteſtate terruit humane nature inimicum. i. diabolum: ac fregit infernum ſpoliando cū ſanctis patribus peccato primi parentis irrectis ⁊ ſecū duxit ad regna celoꝝ.

¶ De Ceruo.

PRoprietas uel natura cerui eſt talis ꝙ quando vult ſe renouare qr habet taꝫ magna cornua ꝙ nõ poteſt ſubleuare caput: ipſe ſuis naribus atrahit angues de foraminibus quos comedit ⁊ deuorat ipſe ceruus ⁊ poſtq̃ ſentit eſſe uenatuꝫ: ꝑgit ad fontem viuuꝫ ⁊ bibit multum aqua et ſic vincit toſica virtute aque: fotitudinẽ veneni oẽs pilli ⁊ cornua cadũt ſibi de ſuo tergo ſiue dorſo ⁊ ſic iuueneſcit.

Unde nos qui reuicti ſumus fraude ſerpentis. i. diaboli decepti propeter magna cornua que habemus diucius antiquata ac peccata turpia ⁊ in epta caput noſtruꝫ nõ poſſumus ſubleuare ꝓpter grauitudinẽ nimiã peccatoꝝ: quia quot peccata habemus ꝑſertiꝫ mortalia: nobis tot diaboli dominantur Juxta dictuꝫ Beati Auguſtini: quot vicioꝝ tot dominoꝝ eſt ſubditus qui peccauerit.

Unde poſtq̃ ſumus venerati. i. turpitudine criminis ꝑgrauati debemus currere feſtinãter ad fonteꝫ viuuꝫ. i. ad xp̃m. Juxta iſtud Sicut Ceruus deſiderat fontes aquaꝝ ita deſiderat aĩa mea ad te deus.

ESt alia Cerui ꝓprietas uel natura qr qñ uadunt a paſcua ſi eſſent in agmine centũ vnus ponit mentũ ſuũ. i. barbam ſuꝑ crimib⁹ alterius ⁊ qñ ille qui ꝓcedit eſt feſſus vadit ad vltimuꝫ ⁊ ponit mentũ ſuꝑ ceruice illius vltimi ſubſequentis ⁊ ſic nõ fatigantur dũ ꝑgunt ꝑ uiam.

UNde tales mores ꝯſequi nos debem⁹ ꝑfecto ſi volumus paſcua inuenire. i. ad celeſteꝫ gloriam remeare debemus labores noſtri ꝓximi ſuſtinere. Juxta iſtud Alter alterius onera portate ⁊ ſic lex Chriſti ꝯplenda magiſtri.

¶ De Pantera.

NAtura ſiue ꝓprietas Pantere talis eſt quod ipſa pantera eſt animal quatrupes orbis cutatum de albo ⁊ nigro: quo aliud animal nõ eſt pulcrius: qui: paſſus diuerſis venatibus ⁊ ſaciatus ꝓſtratus in ſuo antro iacet ⁊ dormit tribus diebus ⁊ poſt tridium reſurgit ⁊ tunt deinde rugit ⁊ poſt rugitum ſuuꝫ exit de ore ſuo ita ſuauis odor ꝙ cuncta aromata ſuperat in odore: vnde cuncta animalia que ſunt i ꝯtrata veniũt ad eũ ꝑꝑ nimiũ odorẽ exiẽteꝫ de ore ſuo et volunt diſcedere ab eo ⁊ nõ curãt comedere odoris dulcedine ſaciati

UAc eſt inteligenduz quod xp̄s fuit Panter in q̄ʒtum q̄ trib⁹ diebus iacuit mortuus in antro.i.in ſepulcro deinde poſt triduuz reſurrexit ſaciatus diuerſis venatibus.i.hominibus fideliſſimis ⁊ deuotis qui aſe traxit ⁊ reduxit omnes homines quibus placuit odor ꝑtib⁹ poſtea miſſit rugitū ⁊odorez poſt ſuaz reſurrectionem:ad quē odorez venerunt omnes qui diu'in inferno fuerunt cruciati qui de ꝓfundo inferni clamauerunt:ecce redemptor vna dicentes miſerere nobis dn̄e. Iuxta iſtud deprofundis clamaui ad te dn̄e dn̄e exaudi vocem meam. Fiant aures tue intendentes i uocē de ꝓ̄cationis mee.

¶ De Caſtore.

PRoprietas ⁊ natura Caſtoris talis eſt q̄d quando venatores ⁊ canes ſequuntur eum:⁊ videt nō poſſe vitare ⁊ illos euadere.tunc detruncat ſibi teſticulos ſuos dentibus ſuis⁊ dimittit ipſos i terris ⁊ recedit a uenatoribus.⁊ canibus:quia nō ſequntur plus ipſuʒ:quia ut poſſint inuenire teſticulos ſequētur eum ex eo quod teſticuli Caſtoris ſunt magne

virtutis.⁊ medicaminis.

QUam ꝓprietatē totis viribus ꝯſequamur: quia quñcumqȝ habe-
mus aliq̄ membrum uel reȝ ualde caraȝ ꝓpter q̃ȝ nos poſſimus
ꝑire ⁊ a canibus capi.i.diabolo tunc debemus iſtud membrum incidere
⁊ amputare. Juxta iſtud Si occulus tuus ſcandalizat te ꝓice eum abſte
quia melius eſt cū vno oculo intrare in regno celoꝝ q̃ȝ duos habere.⁊ mit-
ti in gennam.et Juxta dictuȝ Catonis. Que nocitura tenes q̃ȝuis ſint ca-
ra relinque. Utilitas opibus ꝑponi tempore debent.

De Ericio.

PRoprietas Ericij talis eſt ꝙ Spinoſuȝ ſeu aculeatuȝ eſt aīal extra i-
tus vero nō ita ꝙ ſentet ipſi aculei ipm ledere nec offendere poſſunt
alios vero ſpoſſunt Eritius dū ſub petra ꝓtegitur ſtans in ſe recollectus
in tuto eſt ab oī fera. Eſt eniȝ exterius aculeis armatus.ita vt nec poſſit le-
di. Sed intrās aquā dilatat ſe quē canes videntes. dilatatū capiāt q̃nqȝ ꝑ
pedem q̃nqȝ ꝑ aureȝ aliq̃n ꝑ gullā ⁊ ſic captū occidūt.

QUandiu iuſtus hō ſtat in ſui cōſideratione: ⁊ recolitur ſub petra: qui eſt Chriſtus ꝓtegitur a chriſto. Armatur eniꝫ aculeis. orationis ⁊ virtutibus: ⁊ nulluꝫ ferale peccatum poteſt aliquo mō ad illū appropinquare Sed intrans aquaꝫ mundialiū rerꝫ ꝑ affectū dilatat ꝑ deſideriū ad illas, Et ideo parati ſunt ſtatiꝫ infernales Canes: ⁊ vnus accipit eum ꝑ aureꝫ. ſilicet: verba ocioſa ⁊ ſpurca audiendo. Alius vero ꝑ manuꝫ: praua opera exercendo. Alius vero ꝑ gūttur. Confeſſionē tacendo. Et ſic homo miſer relinquens deū. ⁊ Carnalia opera exercens moritur ⁊ occiditur in labilibus mundi rebus relicto loco in quo ſe tuebatur ab hoſtibus.

HOmines relinquentes xp̄ꝫ ⁊ ipſius doctrinā ⁊ multiplicatis aquis diuitiarꝫ circa Cor ꝑ affectum moriūtur in peccato ⁊ ſubmergunt in ipſis diuicijs. vn̄ Grego. in mora. Carnales hoīes dū de rerꝫ abundantia ⁊ diuitiarꝫ affluentia Extollunt hora qua neſciūt ſubito. Capiuntur: ⁊ dū pedes fixiſſe credunt: repentino motu ad ima laci deſcendunt.

¶ De Elefante.

PRoprietas Elefantis talis eſt. ꝙ nō habet aliquaꝫ iuncturaꝫ idcirco nō recuruat ſua crura: ⁊ ſic non poteſt iacere: nā ſi cadit nō poteſt ſe leuare: ex eo ꝙ nō poteſt recuruare crura ſua: vn̄ cūcti venatores ſic capiunt Elefantes: qr ꝓſpiciunt ad quā arborē ꝯſueuit pauſare, i. dormire vl

quieſcere tunc illam arborem reſecant ipi venatores. Et cuz Elefas venit ad quieſcendum ⁊ ber et ſe arbori inciſe: ⁊ ſic ruit ſimul cuz arbore: ⁊ tunc venatores capiunt ⁊ interficiũt Elefantez: ſi ſunt veloces ad veniendu qr ſi hō nō audet ire ad cũ tunc ille Elefas barrit alta voce .i. clamat ⁊ mittit rugitũ ſuuz: ⁊ tunc oēs elefantes de ꝯtrata occurrũt ad adiuuanduz euz ⁊ ad releuãduz ⁊ nō poſcunt releuare cũ: ſed venit poſtea quidã Elefas paruulus qui ſuſcitat ⁊ releuat euz muſcida .i. ſuo muſtacho.

Unde venator qui decipit Elefantem in ligno inteligiẗ diabolus: q decipit hominẽ in ligno: ſicut fuit adaz p̃mus hō q poſtq̃ fuit deceptus ꝑ peccatũ barrit ⁊ gemit ꝯtinue vnde ſicut ad rugitũ Elefantis qui cecidit: magni elefantes occurũt. ⁊ nō poſſunt releuare cũ ita ad hominez p̃mũ ꝓthoplauſtuz venit moyſes ⁊ alij ꝓphete: ⁊ nō potuerunt cũ releuare .i. redimere de peccato: ſed deinde venit vnus puulus .i. xp̃s ⁊ releuauit euz .i. hominẽ redemit ſuo ſanguie p̃cioſo: vnde ſicut p pectm diabolus nos demergit ad vnam abiſſum: Ita xp̃s ꝑ bona opa nos reducit ad ſua eterna gaudia padiſi. Juxta illud Dyabolus ſupbus hoiez ſupbientẽ ſeduxit ad mortez. Ita xp̃s humilis hoiez obedientez reduxit ad vitaz.

Alia ꝓprietas Elefantis eſt quia i tricẽtis ãnis nō facit niſi vnũ filiuz ⁊ portat filiũ duobus ãnis in vẽtre ſiue in utero ⁊ qñ parturit

manet in magna aqua qr ſi caderet ĩ terris nõ poſſent cuꝫ recolligere nec ipſe poſſet ſurgere.

Unde ſimiliter homines debent facere filios ſuos.i.opationes ſuas ĩ aqua.i.in loco q nõ pdant: nã om̃e q nõ fit cuꝫ deo ẽ pditũ ⁊ ãmiſſuꝫ: iuxta iſtud Niſi dñs cuſtodierit ciuitatẽ fruſtra laborãt vigilãtes.

De Equo.

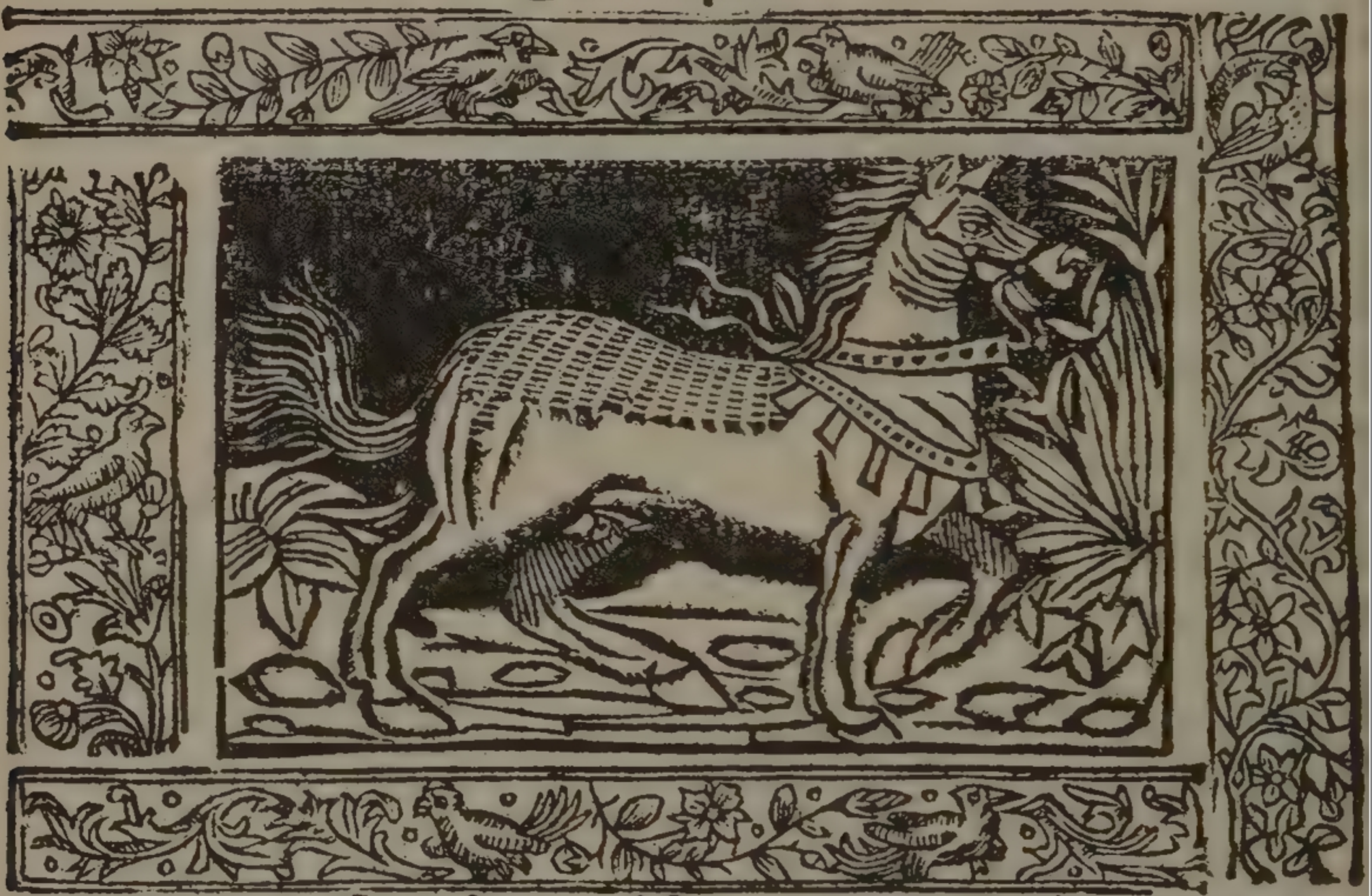

Proprietas Equi eſt talis q ſi ſtaret quinqꝫ diebus q non potaret tunc ſentit aquaꝫ ſi iaceret centũ pedibus ſubtus terraꝫ. Equus ⁊ cõmode nos uehit: ⁊ in bello auxiliatur egregie. et in multis rebus comes ẽ hõi Atqꝫ ĩ vecturis ⁊ veterrimos habemus equos ⁊ iumenta. Docilitas maxima ẽ in equo. Amiſſos luget dominos deſiderijs lachrimas mittit. interfecto Nicomede rege eius equus inedia vitã finiuit refert. phil. ar. Equus. Ceſaris: nulluꝫ niſi ipm̃ Ceſarem dorſo acipere uoluit. hic Anteriores pedes humanos habebat. Ariſto. autẽ ĩ libro de aĩalibus. equũ equãqꝫ poſt hõieꝫ reliquis aĩalibus fallatorem eſſe dicit addũt et ipm̃ quadragita

dentes habere. primiores quattuor trigeſſimo menſe mutare. anno deinde poſt binos vtrinq; nō ſupne ⁊ inferne. item alio anno quattuor. itē alio quattuor ꝯpletis annis quattuor ⁊ mēſibus ſex nō emittit. ⁊ tunc idoneū tpūs ad ꝓcurandū hꝫ. Refert ꝑterea equū oībus tꝑibus: ⁊ donec uiuit coire. idem facit femina

Unde p Equum qñ manet quinq; diebus ꝙ nō bibat ſentit aquam .i. hō qui Jeiunat ceſſando ſe a peccatis ⁊ in bonis operibꝰ opando ſentit. aquā .i. dei gratiaꝫ ⁊ fauoreꝫ nā ꝑ ieiuniū carnis ſuperbia maceratur. Juxta illud beati Gregorij Carnis terrat ſuꝑbia potus q̄ cibi ꝑcitas.

¶ De Griphone.

Proprietas griffonis talis eſt ꝙ medietas ē aquila ⁊ alia medietas ē leo. ⁊ inueniūtur in ꝑtibus arabie ⁊ pras anterior eſt aquila ⁊ poſterior pars eſt leo.

Unde per primaꝫ pteꝫ griffonis hoc ē ꝑte agle p̄mo debemus hr̄e mēteꝫ ⁊ ꝯtēplationeꝫ i deo. i. i celeſti curia Juxta iſtud p̄mo quer

te regnuȝ dei ſecūdo debemus hrē curā i trenis ꝑ haȝ.pteȝ griffonis nam
vltima pars griffonis ē leo nā leo i aduerſitatibus ē cōſtans ⁊ fortis. qr ſi
aliquid audiret leonē agrediť ⁊ ꝑcuteret eū ipſe leo ſtat ⁊ nō turbať quia ē
magni cordis ⁊ nō moueť nec fugit timore nec timet mltoꝝ boū āgſſurā
⁊ i ꝓſperitatibꝰ leo ē humilis ⁊ quietus :nā dū leo uadit ⁊ iraſcitur ꝯtra ali
quē occaſione delacerādi⁊ offendendi cū ſi ille hō ꝯ queȝ vadit leo genua
flectat vel humiliter ſedeat in terris leo nō ꝑcutit ipſuȝ nec ſibi facit ali-
quāȝ leſioneȝ: ſȝ humiliter reſpicit ipſuȝ i ſignū humilitatis Sic leo terribi
lis qū inuadit aliquē ita xp̄s in peccatores.Sed ſi peccator imgemuerit ⁊
humiliabitur. leo.i.xp̄s non percutiet peccatorē quia vicit leo de tribu
iuda: ſed humiliter reſpiciet ipſum.

Q Uaȝ nāȝ ⁊ ꝓpͤtatē ſequi nos debemꝰ nā debemꝰ hrē humilitatē
i ꝓſꝑis ⁊ firmā ꝯſtātiā i aduerſis. Juxta dictū Catonis Cōſtans ⁊ lenis ut
res expoſtulat eſto tp̄ribꝰ mores ſapiēs ſine crimine mutat

¶ De Boue.

Talis ē bouis ꝓprietas ꝛ natura ꝙ ſibi dollet mors ꝛ pluſq̄ doleat alicui aīali ꝛ eſt aīal ſine dolo ꝛ fraude Juxta illud ouidij Quid meruere boues aīal ſine fraude dolis ne .

Quaȝ ꝓprietatē debet xp̄ianus quilibet imitari. ꝙ debent ſibi corporis dolore .i. dampnacio ſempiterna erit ꝑpetus porta doloris vnde nō ē dolēdū de morte neceſſaria corporali ſed de morte ſempiterna .i. dāpnatione ꝑpetua ē dolendū ꝛ fortiter ꝯtriſtādum Juxta illud Auguſtini. Nō eſt multum curandum quid accidat morituris Sed moriendo quo ire cogantur.

¶ De Vulpe.

Natura ſiue ꝓprietas vulpis talis ē ꝙ vulpis eſt animal multis dolis ꝛ fraudibus cor repletū nā qñ vult decipere corniculas ſiue coruos: tunc ꝓſternit ſe ſup pina in t̄ris ac ſi eſſet mortua nulla flāīā oculos hꝫ ita remiſſos intus ſicut iacuiſſet mortua multis diebus ꝛ tunc cornacule ꝛ corui cupientes habere

cadauer vadũt ad ipſaz ⁊ incipiunt diſcoriare ⁊ comedere ⁊ illa leuis ſgit ⁊ rapit corniculaz ul'coruũ ⁊ ſic coruũ ul'corniculã comedit ⁊ degluttit.

Unde vulpes dyabolo ꝯparatur pleno fraudibus ⁊ dolis nam diabolus multis fraudibus decipit homines peccatores ſicut vulpis decipit corniculas ſiue coruos qa dyabolus bonos viros ſanctos ⁊ honeſtos neqt decipere quia ſunt bonis virtutibus purpurati: ſañ nemo poſſet dyaboluz ꝑtimere ſi ipẽ hõ armaret dyaboluz: niſi ſuis armis: nã noſtris armis diabolus nos offendit ⁊ noſtris laqueis ꝓpris nos iugulat ⁊ caligat Nã arma que damus dyabolo ſunt ipa peccata facimus tantũ fortiora arma quibus offendimus nobis armat ipſum uel ſi deſiderat aliquid ꝙ eſt peccatuz deſiderare tunc cuz armat dyabolũ: ⁊ ſi a ſe ipõ ꝓicit arma dei etiaz tunc armat dyabolũ ⁊ timeſcit. Juxta illud Boecij at quis crepidus pauet uel optat ꝙ nõ ſit ſtabilis ſui ꝗ iuris abiecit clippeũ locoq; motus nectit qua valeat trahi catheam.

De Cane

Canis ꝓprietas eſt iſta quia multuz eſt fidelis preſertim ſuo domino ⁊ cognito ⁊ hijs nõ cognitis hominibus ꝯtradicit.

Unde hanc ꝓprietatez debemus obſeruare: qr debemus eſſe fideles noſtro dño, i, deo ⁊ noſtris cognitis ⁊ amicis. Juxta dictuz ſe-

necce Nati ſumus nō ſoluꝫ nobis ſed patrie ⁊ amicis.

A Lia eſt canis ꝓprietas qr illud ꝙ vomit ⁊ ex ꝓhicit per os iterꝫ comedit ¶ Hoc faciunt illi homines qui vomunt peccatuꝫ .i. ꝓhiciunt per penitenciaꝫ ⁊ poſt ea ſtatim recomedunt .i. incidunt in id ⁊ idem peccatum. Juxta iſtud Oracij primo epiſtolaꝝ. Quod petit ſpernit repetit q̄d nuꝑ omiſſit.

¶ De Sirene.

P Roprietas Sirenis talis eſt biformis quia a medietate ſupra eſt ut pulcherrima virgo: deinde infra eſt ut piſcis: et ē triplex ſirenuꝫ qr habent vocem alique arpe uel mol': ⁊ alie canunt ſicut virgo: ita ꝙ homines nauigantes ꝓpter cantus dulcedinē ⁊ melodiaꝫ ipſaꝝ ſopiunt .i. demerguntur in mari.

V Nde per ſirenes debemus intelligere delectationes mūdanas. vanitates diuerſas: que canunt ita dulciter ꝙ ꝓpter coꝝ dulcedineꝫ ſunt multi homines ſenſibiles quibus ne deſopiti: ſed naute cauti ⁊ prudētes nolentes voces percipere ſirenū oppillant aures ſuas cera .i. verbis ſactiſſimis ⁊ honeſtis a bonis operib⁹ ⁊ virtute nā homines victi vocibus ſerenū lucem ꝓpriaꝫ derelinquunt ⁊ lucis proprio auxilio depriuati merguut in ꝓfūdū amariſſimū ⁊ fetoreꝫ. Juxta iſtud

Boecij Heu quã precipiti mersa ꝓfundo Mens hebet ⁊ ꝓpria luce relicta. Tendit in externas ire tenebras Terrenis quotiens flatibus acta.

¶ De Balena.

PRoprietas Balene que Balena vocatur cetus est iſta qr ſtat ⁊ manet tantum in vno loco ꝙ ſupra ipſaȝ naſcuntur ligna ⁊ herba ⁊ ſic naute qui habent magnuȝ deſideriū qui deſcendunt in terris putant habere montem terre ⁊ lapidum ⁊ ſic pauſant ſe ſupra iſtam Balenam ⁊ faciunt ignem ſupra ipſam occaſionem faciendi ⁊ ſic illa poſtq̃ȝ ſentit calorē demergit ſe in ꝓfundū ⁊ ſic ſuffocantur omnes naute deſiderantes quieſcere in loco illo.

Vnde balena.i.mūdus iſte igitur .oēs credētes quieſcere in mūdo iſto et requiem in venire eoꝝ fallentibus deſiderijs ſunt decepti.quia mundana oia ſunt tranſitoria ⁊ caduca. Juxta dictum Boecij omne ꝙ ē genitū tendit ad interitū.i.ad morteȝ.

¶ De Serras.

SErra/eſt piſſis quidā:cuius talis ē ꝓprietas quia multū conatur excedere nauem ita ꝙ curit multū ē vanaqȝ ⁊ ſi videt ꝙ nō poteſt excedere nauem.i.currere plusq̃ȝ nauis:ſtatiȝ motus dolore demergit. ſe in profundum.

VNde ſerra i. dyabolus qui ſemper conatur excedere nauez .i. mer-
gere hominem et ſuꝑare ipſuz: vnde ſi homo eſt bonus et prudēs
quod nō ꝑmittit ſe vinci a diabolo ſtatiz diabolus ſe demergit in ꝓfundū
idest in infernum nam quocienſcunqꝫ hō facit bonum depellit diabolum
fugiendo maluz: qr bonuz ⁊ maluz ſunt duo cōtraria: ⁊ ſic nō poſſunt eſſe
ſimul Juxta dictū Boecij Natura reſpuit vt cōtraria queqꝫ iūgant.

¶ De Aſpide.

PRopetas ⁊ natura Aſpidis talis ē ꝙ qñ aliqs vult dicere cātiū vl tā
gere arpam vt aſpis ſopiatur. tunc ſtatim oppillat vnam aurem
cum terra vel frondibus ⁊ aliam aurē oppillat cuȝ ſua cauda ne audiat
cancioneȝ ul' ſunū arpe ꝙ ſtatiȝ eſſet ſopitus ⁊ ſic hō interficiet eum.
ITa debet facere quilibet hō qui forcius regitur rationis: nō debet
audire illud ꝙ poſſit corpus ⁊ aiaȝ macullare ⁊ denigrare maculis ⁊
peccatis: naȝ niſi hō ſit depriuatus ⁊ de purgatus vicijs maculis ⁊ pecca-
tis nō poterit in celeſti gloria habitare. Juxta illud dñe quis habitabit in
tabernaculo tuo aut quis requieſcet in mōtem ſanctum tuum. Qui ingre
ditur ſine macula ⁊ operatur iuſticiaȝ.

¶ De Uipera.

PRoprietas Uipere talis eſt ꝙ ꝯcipit p os ſuuȝ tali modo ꝙ maſcu-
lus mittit caput ſuuȝ in os uipere femine ⁊ tunc uipera femina i ci
dit ⁊ de gluttit capud maſculi ⁊ ſic moritur maſculus ⁊ uipera Jngraui-
datur illo capite ⁊ comedit ⁊ qñ parit facit ſuos fillios p coſtatas ſuas qui

filij corrodunt coſtatas matris ⁊ exiunt ex p coſtatas ⁊ ſic moriũt pr̃ ⁊ mr̃

VNde p vipera poſſimus itelligere homines qui cõmittũt hoīcida ⁊ alia peccata mortalia ⁊ tales raro poſſunt euadere qñ occidũt ꝙ nõ pereant in peccatis. Juxta iſtud Qui gladio ferit gladio pibit.

ET per hec ꝙ filij ſui matrem iterficiunt intelligitur ꝙ opationes malle quas hõ facit iter ficiũt eũ qr hõ nõ põt recolligere niſi illud ꝙ ſeminat Juxta illud augu. qđ ſeminamꝰ metimꝰ ⁊ ꝙ damꝰ accipimus.

¶ De Cucutrillo.

TAlis eſt Cucutrilli ꝓprietas ⁊ natura Nã Cucutrillus eſt quidam ſerpens valde magnus qui ſi ꝯtingenter deuoraret ⁊ degluttiret hominem ſtatim contriſtatur ⁊ toto tempore ſue vite eſt triſtis ex eo quod comedit hominẽ ita ꝙ deinceps nõ comederet ſi poſſet.

HEc proprietas Cucutrilli nobis notificat ⁊ declarat: quod habere debemus de peccatis que facimus penitenciam ⁊ dolorem nã dũ peccamus debemus fortiter contriſtari ⁊ dolere: ⁊ dei pijſſime miſericordiam implorare: vt ſui miſericordia noſtra debita dellcat ⁊ expellat Juxta illud Miſerere mei deus ſecundum magnam miſericordiam tuam ⁊ ſecundum multitudinẽ miſeracionum tuaꝝ dellc iniquitatẽ meam.

¶ De ydra.

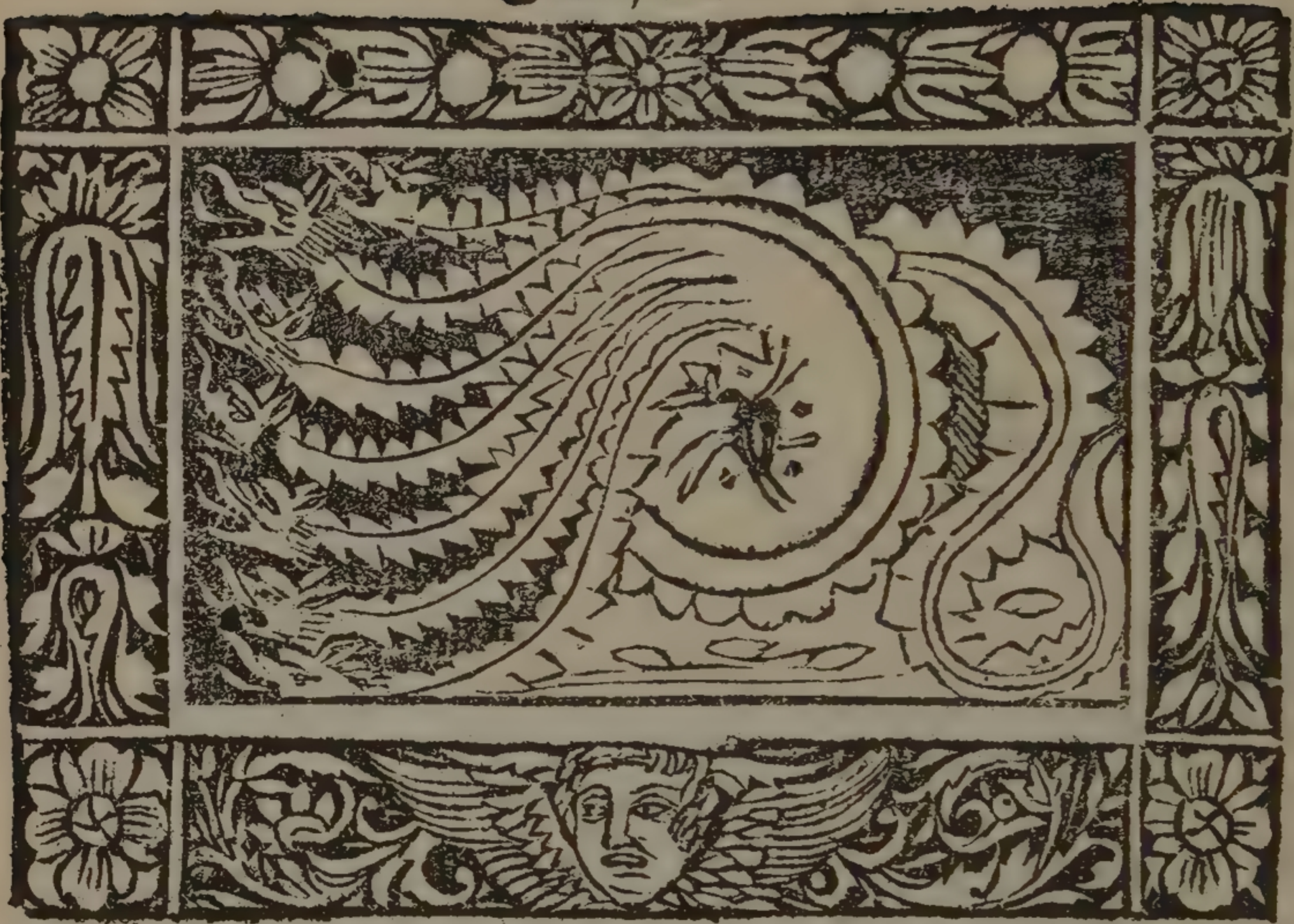

PRoprietas ydre talis eſt quia ydra eſt ſerpens habens Capita ſeptem ⁊ ſi incidatur ei vnuȝ caput naſcuntur ei duo: qui ydra multū odit cucutrillos qr qñ ydra cognoſcit ꝙ cucutrillus eſt dolens ⁊ triſtis ꝓpter homineȝ quē deuorauit ⁊ cōmedit: vadit vbi debet tranſire cucutrillus ⁊ ꝓſtrat ſe ī terris tanq̄ȝ eſſet mortuus ⁊ cucutrillus videns ipſaȝ ydrā credens eſſe mortuū ⁊ ſic deglutit ipſaȝ ⁊ ydra poſtq̄ȝ eſt in uentre cucutrilli corrodit omnia viſcera cucutrilli ⁊ interficit ip̄ȝ ⁊ exit foras.

VNde per hoc ꝙ ydra habet multa capita itelliguntur illi homines qui habent multa capitalia: ⁊ peccata mortalia: que peccata ſunt ita fortiter radicata ⁊ antiquata in eo ꝙ ſi aliquis ſapiens ⁊ amicus dei vꝉ bonus p̄dicator incidant vnuȝ ex illis capitibus uel peccatis duo renaſcuntur ſibi peccata. Juxta illud euāgeliū Dū fortis armatꝰ cuſtodit atriū in pace ſunt omnia que poſſidet.i.in pace dyabolus poſſidet homineȝ peccatoreȝ Sed ſi fortior eo venerit.i.xp̄s expellit ⁊ defugat illuȝ fortiter pre

armatum vnde ſi homo habet ꝯtricionem peccati ⁊ ꝯfitetur ipſm pſbitero tunc uere adiutorio xp̄i expellit hominē de ſe ⁊ peccatū ſed ipſe expulſus demō In uenit domuꝫ mūdatam ⁊ ſcopis ornatā ⁊ dicit: Reuertar in domuꝫ meaꝫ ⁊ reintrant ſeptē demonia p vnū ꝙ exierat de illo homine peccatore: ſed ſi homo vult ꝙ dyabolus nō reintret i domū ſua: Septē ſocijs ꝯiuratis faciat ꝙ domus ſua nō ſit nudata turpis. i. bonis operibus depuata vnde poſtq̄ꝫ ꝓiecit peccatuꝫ ſemp bona opa ꝓſequatur ſemp pie dominuꝫ deprecando ⁊ dn̄s ita ⁊ taliter exaudiet tuaꝫ depcationē Quod dyabolus in tuā domū nō poterit reintrare. Iuxta illud Exaudiuit dn̄s deprecationē meā ⁊ dn̄s orationē meā ſuſcepit.

PEr ydrā qui fraudulēter Interficit cucutrillū Intelligit dyabolus qui fraudulenter iterficit hominē ⁊ defraudat ſicut decepit Adā ita aſidue multos decipit debiles ⁊ caducos ſed ad hoc vt nō decipiamur diabolicis fraudibus ſiue dolis faciamus vt deus nobis p bona opera maneat ⁊ quieſcat. Iuxta iſtud Beati Pauli Si deus nobiſcum quis contra nos quaſi dicat nullus.

¶ De Serpente.

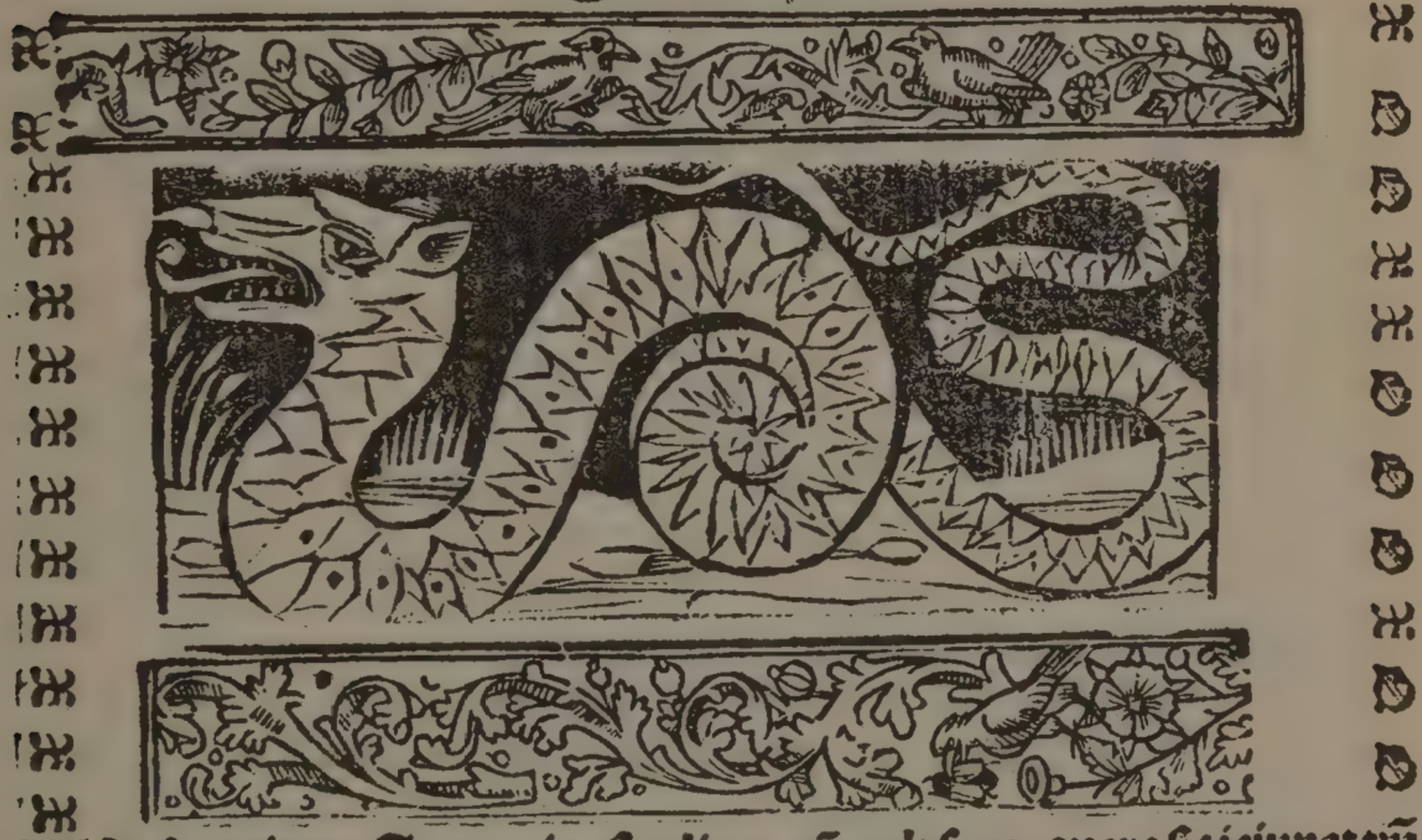

PRoprietas Serpentis eſt talis ꝙ qn̄ vult ſe renouare ſic ieiunat tm̄ ꝙ ꝓpter nimiā maccracionē pellis ſeperatur ab-

oſſibus ⁊ aducrmiſcrenut qr carnes ꝓpter ieiuniuȝ ſunt ꝯſumpte et ſic inuenit auguſtū foramen lapidis vl intus lapides ⁊ ſic tranſiens p̱ foramen ſpoliat ſe veſtita ueſte.

Vnde p ipſaȝ ꝓprietatē ſerpentis ſic debem⁹ intelligerē hominem ſacro baptiſmate renouatuȝ igitur. ſi deinceps p̱cuterit faciat ſicut ſerpens facit nā debet peccator ſe ſe pijſſime renouare affligendo carnem ſuam in ieiunio ⁊ penitentia ſibi a ſacerdote impoſita de peccatis ⁊ ſic eicit pelle veteri ſpoliatus peccato diutius antiquato ⁊ ſic debet peccatore crimine depriuatus gaudere repleri bonis ut mortis penā nō cognoſcat. Juxta illud bonis repletus gaudeat ne mortis actuȝ ſenciat.

¶ De Scurlino.

Talia eſt Scurlini proprietas ⁊ natura quia qñ vadit ad aquam vt melius potet ſtatiȝ vomit anteq̃ȝ bibat virus et poſtea aſſumit virus qꝫ dimiſerat ante ⁊ ſic in aqua ſerpens eſt minus tumidus ex eo qꝫ nō deportat venenuȝ qñ eſt in aqua.

PEr iſtaȝ ꝓprietatē poſſumus ualde aſſummere vtile ⁊ amenū preceptuȝ qr ſicut ſerpens qñ vult bibere prius dimittit venenū q̃ȝ bibat ita debet hō facere qꝫ ante q̃ȝ bibat hoc eſt ante q̃ȝ recipiat ſanguinem xp̄i corporis debet vomere venenum ſtans in corde ſuo vt puta ⁊ odium

Inuidiaȝ Superbiaȝ Auariciam ⁊ Luxuriaȝ purgarecteꝝ ſe oībus iſtis ⁊ alijs gerens in arma ſui cordis ⁊ poſtea corde quieto poteſt habere ⁊ aſſumere arma ipſa. Juxta iſtud Auguſtini nā iemiāt ſibi met peccati pondere que bona ſunt ſumit que mala nō refuit.

V Nde ꝑ hoc q̇ ſerpens reſumit venenuȝ q̇ dimiſit anteq̄ȝ potaret Intelliguntur illi miſeri homines qui ꝯfitētur oīa ⁊ ſingula coruȝ peccata ⁊ poſt ſanguineȝ corporis xp̄i. ⁊ deinde. i. ſtatim reaſſumūt venenuȝ q̇ dimiſerant. i. peccata relicto xp̄o ⁊ ſtatiȝ incidūt in id ⁊ idem peccatum q̇ habebant ⁊ ſunt tales merito reprehendendi qui peccant ⁊ reaſſumunt venenuȝ. i. peccatuȝ ⁊ ad huc eſt corpus xp̄i in ore ipſoꝝ ⁊ tunc Ira dei aſcendit ſuꝑ eos ⁊ occidit eos morte eterna. Juxta iſtud p̄he doius ꝛ in ore ipſoꝝ ⁊ ira dei aſſcendit ſuꝑ eos ⁊ occidit.

¶ De Alia ſerpente

E St alis ſerpentis ꝓprietas q̇ ſi vidit homineȝ ſine ueſte affluit et ceſſat ab ipſo vt ab igne. Et ſi vidit homineȝ veſtitum inſurgit in ipſuȝ. i. cuntra ipſum

V Nde ſerpens. i. Iſte dyabolo equiperatur qr ſi diabolus videt hominē ſine veſte hoc ē ſiue peccato ceſſat ab ipſo uel ab igne quia

nō poteſt facere ei nulluꝫ malum nam arma dyaboli ſunt peccata noſtra Igitur ſi nō habemꝰ peccatuꝫ diabolus nō habet arma quibꝰ non offendat. Juxta iſtud Boecij tu exarmaueris iraꝫ inpotentis.i.dyaboli.

Et ſi ſerpens.i.dyabolus ꝓſpicit hominem in dutuꝫ ueſteꝫ.i.hominem indutum peccatum inſ'git in euꝫ.i.ꝯtra ipſum quia habet in illo magnaꝫ poteſtatem ꝓpter peccatum quod ille habet.

Unde quicūqꝫ nō vult timere dyabolū ſpoliet ſe peccato.i.diabolico veſtimento:⁊ ſi vult de tali vulnere liberari Oſtendat vulnera ſua medico medicari.i.xp̄o. Juxta illud Boecij ſi operā medicantis expectas oportet vt vulnus detegas tuum.

De Allijs ſerpentibus

Est Alia ſerpentis ꝓprietas quia ſi homo viderit euꝫ in ꝯſequēdo eum multuꝫ poſtqꝫ videt nō poteſt plus fugere negligat totū ſuuꝫ corpus ⁊ ſic facit de corpore ſuo clipeuꝫ qui ponit totū corpus ſuuꝫ illeſuꝫ ne moriatur.

Igitur tale exemplum debemus ꝯſequi et prouiribus obſeruare qꝛ debemus negligere totum corpus ⁊ omnia noſtra membra

Relinquamus ⁊ ſufferre penas corporeas diuiſſiones corporis cruciatis anteqꝫ noſtrum dominum relinquamus vt ſancti martires

ſecerunt Unde nulla pena adeo debemus ſeparare. Juxta iſtud Augu-
ſtini Quid nam igitur per camina ſpe tollerare recuſem aut quid erit q̄
me ſeparet a dño quaſi dicat. Nihil.

¶ De Jiſdem ſerpentibus.

Est Alia Serpentis proprietas quod dum vineam intrat in flore
non intrat ſerpens in ipſa vinea.

Unde eſt intelligendum quod dum vinea floret. i. anima no-
ſtra eſt bonis operibus et virtutibus precornata non intrat ſer
pens. i. dyabolus non intrat nec moleſtat hominem qui florēt
virtutum floribus et odore. Juſta iſtud Nolite tangere Chri
ſtos meos ⁊ i prophetis meis nolite malignari.

¶ De Racano.

Natura ſiue ꝓprietas Racani talis eſt quod illuꝫ queꝫ momor
dit nō relinquit ſed retinet ipſuꝫ ſtrictuꝫ ſuis dentibus q̄ꝫtuꝫ
poteſt ⁊ per ſe nō relinqueret in eternum ſi tantū duraret vita
ſua: ſꝫ hō q ē morſus viliter ficit cū ſi pōt: vſ tārū peutit ipꝫ per
terras vſq; lapides q̄ rūpuuř dētes ipſiuſ ⁊ ſic relinquit vi ⁊ nō uoluntarie

Unde per Racanuꝫ intelligitur ipſe dyabolus qui poſtq̄ꝫ capit ho-
minē non derelinquit cum de cetero ſua ꝓpria voluntate ſed eꝫ

retinent ſemper ſuis uiribus occupatum ⁊ maxime illos retinet ſuis ca-
thenis cumpeditos ⁊ vi. Amen.

¶ Finis Deo Gratias.

¶ Ad Lectores.

Quiſquis amat uarias pecudum cognoſcere formas:
  Hoc legat: ⁊ lecto Carmine doctus erit.
Cum nos admoneant animalia ſepe: recentes
  Hiſtorie necnon plurima dicta virum.
Quod velut aſſiduo contunditur annulus v[illegible]
  Et ferrum cuditur· ſic rude ⁊ ingenium.
Auricomes fructus decerpes ipſe legendo:
  Mille feret ſolus· nam tibi poma· dies.
Magnus Ariſtotiles deſcripſit plura notanda:
  Magnus. ⁊ Albertus· qui meliora notat.
Iſte roſas Aperit dumis hinc inde remotis:
  Mellaqꝫ de plenis eruit alucolis
Doctrina: Ingenio: ſumma grauitate refulgens:
  :Monte ex regali quod modo prompſit opus.
Ergo quis quis ades noſtrum qui forte laborem

Proſpicis: In nobis grandia filla roga.
Omnia paulatim tenues vertuntur in auras:
At manet Ingenij gratia ſola recens.
Ad finē ventura eſt: noſtra accipiēte tonante
Vota: panumpheo: qui rata uota facit.
Da veniā ſi ſepe bonus dormitat Homerus:
Abſentem liuor nō ideo laceres.
Factū e ut fugias fugienda: tenenda capeſſas.
Horida qui ſylle preuidet: Ille Cauet.

Regiſtruȝ Iſtius Operis Oēs ſunt duerni ſed a ꝛ b ſunt quaderni.

Primo de Hoīe	de Turture.	de Muſtella	de Sirena.
de Aquilla.	de Perdice.	de Talpa.	de Ballena.
de Pellicano.	de Columba.	de Alicorno	de Serras.
de Fenice.	de Vulture.	de Ceruo.	de Aſpide.
de Pauone.	de Falchone.	de Pantera.	de Vipera.
de Grue.	de Papagallo.	de Caſtore.	de Lucutrilo.
de Gallo.	de Roſignolo	de Ericio.	de ydra.
de Gallina.	de Ape.	de Elefante.	de Serpente.
de Corno.	de Cicada.	de Equo.	de Scurlino.
de Cigno.	de Leone.	de Griphone.	de Alia ſpente
de hirundine.	de Simia.	de Boue.	de allis ſerpētibꝰ
de Merulo.	de Lupo.	de Vulpe.	de Iſdē ſpētibꝰ
de Picifero.	de Salamādra.	de Cane.	de Rachano.

Impreſſum In monteregali In Plano Vallis per Vincentium Berrueriuȝ Sub Anno. M. cccc viij. die Prima Marcij.